Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2640 | Duminică 19 Aprilie 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

I. Cumpănașu — Biologul Rudolf Palocsay (pag. 2-a).

N. Stan — Mai multă răspundere pentru calitatea hârtiei! (pag. 2-a).

A. Costescu — Copilărie fericită (pag. 2-a).

Răsfoind presa locală (pag. 2-a).

VIAȚA DE PARTID: **R. Geană** — Grijă și dragoste față de tinerele noastre gospodării colective! (pag. 3-a).

P. David — Prima etapă a Cursei Scânteii (pag. 3-a).

In Comitetul Politic al O.N.U. — *Incheierea discuției generale asupra propunerilor poloneze — Inceperea examinării plângerii guvernului birman* (pag. 3-a).

NOTE EXTERNE: Noi alegeri în Japonia (pag. 3-a).

Cuvântarea primului ministru Vilem Siroky în ședința Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace (pag. 4-a).

H. Claude — Ascuțirea contradicțiilor în economia Franței *(Din ziarul „Pravda")* (pag. 4-a).

Scrisoarea adresată generalului Nam Ir de către generalul Harrison (pag. 4-a).

Uriașul avânt în muncă al constructorilor comunismului

Dela un capăt la altul, măreața Uniune Sovietică este un vast șantier. Oamenii sovietici înalță construcții gigantice, dezvoltă furtunos industria și agricultura, realizează mereu noi și noi minuni ale tehnicii, schimbă fața țării dând viață pustiurilor și supunând natura, înfăptuesc pas cu pas comunismul.

In geniala sa lucrare, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarășul Stalin a trasat cu claritate căile trecerii treptate dela socialism la comunism.

Directivele Congresului al XIX-lea cu privire la cel de al cincilea plan cincinal pun sarcini mărețe în domeniul creării bazei tehnico-materiale a comunismului, în domeniul ridicării bunăstări a oamenilor sovietici. In vederea creșterii neîntrerupte a producției socialiste, Directivele prevăd, între altele, numeroase măsuri pentru dezvoltarea neîncetată a industriei socialiste, dând precădere producției mijloacelor de producție.

Sistemul economic socialist oferă posibilități nemărginite pentru folosirea tehnicii celei mai moderne. Cu deosebită vigoare se manifestă atitudinea creatoare față de tehnică a fruntașilor producției: stahanoviștii. La marea uzină siderurgică „Zanorojstal", oțelarii Iachimenco, Martînov, Nebilițin au dat în opt luni 3.500 tone de oțel peste plan. Acest succes i-a determinat să-și revizuiască angajamentele lor socialiste. Ei au hotărît să dea până la sfârșitul anului nu 15.000 tone oțel peste prevederile planului, cum se angajaseră înainte, ci 25.000 tone. La uzina mecanică din orașul Gorchi, însuflețiți de succesele strungarului Colesov, un grup de muncitori, în colaborare cu inginerii uzinei, au inventat un nou dispozitiv pentru strung care amortizează vibrațiile cuțitului și ale pieselor. Drept rezultat, la numeroase operații, productivitatea strungului a crescut de câteva ori. La fabrica textilă din Cupavna, țesătoarele Harcova și Jilina au luat inițiativa ca, printr'o mai bună utilizare a materiilor prime, să obțină la fabrica lor, până la sfârșitul cincinalului, produse în valoare de 20 milioane ruble peste prevederile planului. Și astfel în fabricile și uzinele sovietice — între care multe sunt uzine stahanoviste sau au secții stahanoviste — se aplică pe scară tot mai largă metode rapide și intensive la topirea oțelului, la exploatarea cărbunelui, la forarea petrolului și la tăierea metalelor, la conducerea trenurilor. Prin fapte eroice în muncă răspund oamenii sovietici chemării Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic de a-și mobiliza toate forțele și energia creatoare pentru măreața cauză a construirii comunismului.

Cu pași repezi, înaintează lucrările pe șantierele marilor construcții ale comunismului, de pe Volga și Nipru, din pustiurile Turcmeniei și alte părți ale țării inițiate de tovarășul Stalin. Se traduce în viață vestita teză leninistă: „Comunismul este Puterea Sovietică plus electrificarea întregii țări".

Uriașul volum de lucrări de pe șantierele comunismului pune probleme pe care știința și tehnica sovietică le rezolvă în chip magistral. Recent pe șantierul giganticei hidrocentrale dela Cuibâșev a fost pusă în funcțiune o nouă uzină automată de beton. Deservită de numai zece oameni, pusă în funcțiune prin simplă apăsare pe buton, ea înlocuește munca manuală a 1.500 muncitori. Pe șantierul Canalului Volga-Ural și-a făcut apariția uriașa mașină „D-264". Intr'o singură oră, ea sapă cantitatea de 1.500 m. c. pământ.

Până la sfârșitul cincinalului în curs, vor fi inaugurate hidrocentrala dela Mingheceaur din Transcaucazia, cea dela Ust-Camenogorsc din Cazahstan, hidrocentrala dela Gorchi și alte hidrocentrale având la un loc o capacitate de 1.916.000 kw., precum și gigantica hidrocentrală dela Cuibâșev — cea mai mare din lume — cu o capacitate de 2.100.000 kw. Spre deosebire de țările capitaliste, în U.R.S.S. lucrările hidrotehnice, odată cu producerea de energie electrică ieftină, soluționează și probleme ale navigației fluviale, ale pisciculturii, ale irigării unor terenuri de milioane de hectare. In toamna anului 1952, în regiunea canalului Volga-Don s'au strâns primele recolte îmbelșugate de pe suprafețele irigate cu apa Donului.

Pe tot cuprinsul țării se construește. Apar mereu uzine și fabrici noi, noi cartiere de locuit, orașe întregi. In acest cincinal se construesc case de locuit pe o suprafață totală de 105 milioane m.p. Acest program uriaș se îndeplinește prin introducerea de metode industriale în construcții, prin mecanizarea largă a lucrărilor. Adeseori, pe străzile orașelor sovietice, trecătorii se opresc uimiți, privind cum macaraua înalță părți întregi ale unui etaj, cu tuburile de apă, canal, calorifer gata montate. Aceasta explică timpul-record în care se construiesc astăzi casele în U.R.S.S.

Agricultura sovietică, după ce a rezolvat definitiv și irevocabil problema cerealelor, face față cu succes sarcinii puse de planul cincinal, de a da tot mai multe produse alimentare populației, de a da tot mai multe materii prime industriei. Mărirea recoltei la hectar este sarcina principală. Cu 40% trebue să crească productivitatea muncii în agricultură.

Insuflețiți de dorința de a da patriei lor recolte îmbelșugate, oamenii muncii din agricultură dau dovadă de eroism în muncă. In ținutul Stavropol, tractoristul Ivan Matârnâi a boronit zilnic 115 hectare, iar tractoristul Ștefan Gubschi a însămânțat zilnic peste 60 hectare. Anul acesta o trăsătură caracteristică a lucrărilor agricole de primăvară este introducerea largă a cuceririlor științei și a experienței înaintate. Sistemul socialist al agriculturii oferă științei un câmp vast, permite să se extindă rapid cuceririle științei și ale experienței înaintate. Metode agrotehnice, care în trecut erau pe măsura numai a unor echipe sau brigăzi de frunte, se aplică astăzi pe scara unor raioane întregi.

Inzestrarea agriculturii cu tehnica nouă cunoaște un ritm vertiginos. Un rol important joacă în această privință S.M.T.-urile care s'au îmbogățit cu mașini noi: tractoare mai perfecționate, combine și cositoare autopropulsate, combine pentru recoltarea sfeclei, inului, bumbacului, cartofilor, etc. — iată mijloacele care asigură un ritm înalt de creștere a producției colhoznice. Astfel, folosind din plin mașinile, colhozul „Lenin" din regiunea Rostov a însămânțat în numai patru zile peste 4.000 hectare.

Spre deosebire de capitalism, unde scopul producției este obținerea profitului maximal — în socialism, scopul producției este omul cu nevoile sale. Directivele noului plan cincinal prevăd o considerabilă creștere a bunăstări materiale și a nivelului cultural al poporului. Ținându-se seama de reducerile de prețuri, va crește salariul real al muncitorilor și funcționarilor cu cel puțin 35%; iar în ce privește venitul colhoznicilor, el va spori cu cel puțin 40%.

Ca în nicio altă țară, poporul sovietic se bucură de toate bunurile culturii. Paralel cu înfăptuirea învățământului general de zece ani, se introduce învățământul politehnic general pentru a contribui, după cum a arătat tovarășul Stalin, la o asemenea creștere a nivelului cultural al societății care să permită membrilor societății să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața de o singură profesiune oarecare.

Este caracteristic pentru uriașul avânt al învățământului în U.R.S.S. cazul uzinei „Uralmaszavod", un exemplu din multe de acest fel, unde 412 muncitori urmează fără frecvență școli superioare pentru a deveni ingineri, peste 2000 muncitori învață în școlile tineretului muncitor, 427 în școli medii tehnice, etc. In U.R.S.S. apar mereu noi cluburi, teatre, case de cultură, biblioteci, cinematografe.

In timp ce în Uniunea Sovietică forțele de producție descătușate cunosc o dezvoltare fără seamăn, se desfășoară tot mai larg construcția pașnică, se ridică nivelul de trai material și cultural al milioanelor de oameni sovietici, în lumea capitalistă și mai ales în S.U.A., continuă nebunească cursă a înarmărilor, restrângerea producției civile, urcarea neînfrânată a prețurilor, creșterea șomajului, rostogolirea spre o criză catastrofală.

Cu amărăciune și teamă este nevoită presa americană să înregistreze perspectivele întunecate ce stau în fața economiei americane. „Specialiștii prevăd furtuna..." scrie ziarul reacționar „New York Post", iar revista „Life" avertizează că se apropie „zilele negre ale unei noi depresii adânci". In Anglia, situația economică a țării se oglindește în ziare prin articole pe teme ca acestea: „Iarăși a crescut costul vieții", „Scumpirea gazului și a electricității este inevitabilă" ș. a.

Pe fondul marasmului în care se zbat țările capitaliste, apar cu și mai multă strălucire succesele economiei Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară. Pentru toți oamenii cinstiți din lume victoriile epocale ale Uniunii Sovietice pe frontul construcției pașnice și al construirii comunismului sunt un prilej de bucurie, dătător de noi forțe și încredere în victorie.

Cu adâncă admirație și recunoștință își îndreaptă poporul român privirile spre popoarele Uniunii Sovietice care desfășoară un neasemuit și uriaș avânt în muncă. Poporul nostru știe că creșterea necontenită a forței Uniunii Sovietice, principala barieră în calea atâtătorilor la război, constituie cea mai de nădejde garanție a păcii, că ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice constituie pentru țara noastră chezășia construirii cu succes a socialismului. El vede în măreția construcției comunismului în U.R.S.S. viitorul luminos al țării noastre — îndemn spre noi eforturi în muncă pe calea indicată de Lenin și Stalin.

COMUNICATUL

Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de Stat pentru dezvoltarea economiei naționale pe trimestrul I 1953

In trimestrul I al anului 1953, anul hotărîtor pentru îndeplinirea planului cincinal în 4 ani, au fost obținute noi succese în dezvoltarea industriei, transporturilor, agriculturii, circulației mărfurilor și a marilor lucrări de construcții. Aceste succese sunt concretizate prin următoarele date:

I. Indeplinirea planului de producție în industrie

Planul de Stat al producției globale industriale pe trimestrul I 1953 a fost îndeplinit pe ansamblul industriei în proporție de 101,1%. Pe ministere planul s'a îndeplinit după cum urmează:

	Indeplinirea planului pe trimestrul I 1953, în %
Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice	108,4
Ministerul Industriei Petrolului	95,4
Ministerul Industriei Cărbunelui	102,4
Ministerul Industriei Metalurgice	103,2
Direcțiunea Generală a Minelor și Metalurgiei Neferoase și a Minelor de Minereuri Nemetalifere	108,0
Ministerul Industriei Chimice	105,1
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții	105,5
Ministerul Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei	97,7
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Căilor Ferate	114,0
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Transporturilor Navale și Aeriene	121,0
Ministerul Industriei Ușoare	103,0
Ministerul Industriei Alimentare	94,2
Ministerul Industriei Cărnii, Peștelui și Laptelui	73,5
Ministerul Gospodăriilor Comunale și Industriei Locale	101,3
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Sănătății	101,9
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Comerțului Exterior	99,9
Intreprinderile Industriale ale Ministerului Agriculturii	126,6
Intreprinderile Industriale ale Direcțiunii Generale a Editurilor, Industriei Poligrafice, Difuzării Cărții și Presei	110,5
Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești	108,2
Intreprinderile Industriale ale Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum	96,7

In cursul trimestrului I 1953, a fost depășit planul la: energie electrică, minereuri de fier, cărbune, țevi de oțel, plumb, cupru, zinc, motoare Diesel, motoare electrice, generatori și transformatori electrici, troli de foraj, strunguri paralele, perforatoare, ciocane de abataj, rulmenți, tractoare agricole, secerători-legători cu tracțiune mecanică, concasoare, betoniere, sodă calcinată, acid sulfuric, anvelope auto-moto, coloranți organici, hârtie, geamuri și alte produse industriale.

Pentru prima oară a fost depășit planul la cărbune.

In trimestrul I 1953 s'au produs peste prevederile planului importante cantități de: mobilă, articole de menaj, tucerie comercială, țesături de bumbac, lână și mătase, tricotaje, confecții de lână, încălțăminte din piele și cauciuc, pâine, paste făinoase, produse zaharoase, marmeladă, bere, conserve de pește, săpun și alte bunuri de larg consum pentru populație.

Deși planul pe trimestrul I 1953 a înregistrat depășiri, totuși au fost unele ministere care au îndeplinit planul producției globale fără a realiza în întregime sarcinile prevăzute de Planul de Stat la anumite sortimente care prezintă însemnătate. Astfel, Ministerul Industriei Metalurgice n'a realizat planul la fontă, motoare de 190 C.P., vagoane marfă descoperite pe 4 osii, compresoare, locomotive cu aburi pentru ecartament îngust și altele; Ministerul Industriei Chimice la sodă caustică, pietre de polizor și îngrășăminte chimice; Ministerul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcție la ciment, var gras și cărămizi.

In acest trimestru calitatea producției industriale a continuat să se îmbunătățească. Astfel: la Ministerul Industriei Metalurgice s'a îmbunătățit calitatea la fontă și la produsele de larg consum; la Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice la motoare electrice antigrizutoase; la Ministerul Industriei Ușoare s'a realizat la țesăturile de bumbac 83% producție de calitatea I-a; iar la Ministerul Industriei Cărnii, Peștelui și Laptelui s'a îmbunătățit simțitor calitatea preparatelor de carne și pește.

Producția principalelor produse industriale a crescut față de trimestrul I 1952, astfel:

	Realizări trimestrul I 1953 față de trimestrul I 1952, în %
Energie electrică	121
Țiței	111
Benzină	106
Cărbune	117
Minereuri de fier	146
Minereuri complexe	127
Cocs metalurgic	116
Fontă	130
Oțel	105
Laminate	112
Cupru electrolitic	124
Plumb	139
Zinc de cuptor	170
Cazane de aburi industriale tip locomobilă	113
Poduri rulante	160
Motoare cu ardere lentă tip Diesel de 6-8 CP	131
Motoare electrice peste 0,6 kw.	110
Generatori electrici	472
Transformatori	114
Strunguri paralele	142
Mașini de rabotat cu cuțit mobil	350
Perforatoare	342
Ciocane de abataj	333
Rulmenți	136
Tractoare agricole cu motor de 35 C.P.	139
Secerători-legători	362
Batoze de cereale	119
Betoniere	162
Vagoneți	217
Găleți	157
Tucerie comercială	105
Sodă calcinată	113
Sodă caustică	111
Acid sulfuric	126
Carbid	106
Coloranți organici	134
Anvelope auto-moto	120
Ciment	151
Cherestea total	108
Mobilă	161
Piele	109
Țesături de bumbac	103
Țesături de lână	109
Tricotaje de bumbac	124
Confecții de bumbac	122
Pâine	133
Paste făinoase	121
Marmeladă	125
Uleiuri comestibile	103
Carne total	164
Preparate de carne	173
Brânzeturi	152
Săpun	123

In trimestrul I 1953 pe ansamblul industriei socialiste producția globală a crescut cu 23,1% în comparație cu aceeași perioadă a anului 1952.

Productivitatea muncii muncitorilor din industrie a crescut în primul trimestru al anului 1953 cu 10,3% față de primul trimestru al anului 1952.

II. Agricultura

In cursul trimestrului I 1953 a crescut și s'a întărit sectorul socialist în agricultură. Suprafața arabilă a gospodăriilor de stat, a gospodăriilor anexe, a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor pentru munca în comun a pământului reprezintă, la sfârșitul trimestrului I 1953, 23% din suprafața arabilă a țării.

Până la 31 Martie 1953 numărul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor pentru munca în comun a pământului s'a ridicat la aproape 4.000, iar numărul familiilor de țărani colectiviști și întovărășiți a ajuns la aproape 270.000.

Campania de însămânțări de primăvară a început în condițiuni mai bune decât în anul 1952, agricultura fiind mai bine înzestrată cu mașini și unelte agricole.

Până la data de 10 Aprilie 1953, tractoarele stațiunilor de mașini și tractoare au executat 445.300 hantri, efectuându-se de 3,8 ori mai multe lucrări decât în aceeași perioadă a anului trecut.

Planul însămânțărilor de primăvară până la data de 10 Aprilie 1953 a fost realizat în proporție de 36%, însămânțându-se o suprafață de 2,5 ori mai mare decât în aceeași perioadă a anului 1952.

Ca urmare a Hotărîrii Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, pentru o mai bună aprovizionare cu legume și zarzavaturi a oamenilor muncii dela orașe, centre muncitorești și sate, s'a însămânțat o suprafață cu legume și zarzavaturi cu 87% mai mare în comparație cu aceeași perioadă a anului 1952.

In vederea măririi producției la ha. în trimestrul I 1953 s'a tratat cu îngrășăminte organice și minerale o suprafață cu 39% mai mare decât în aceeași perioadă a anului trecut.

In gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective continuă dezvoltarea creșterii animalelor. Astfel, în gospodăriile agricole de stat numărul animalelor este mai mare față de trimestrul I 1952 la cabaline cu 15%, la ovine cu 17% și la porcine cu 131%.

Numărul animalelor proprietate obștească din gospodăriile agricole colective a crescut față de trimestrul I 1952 la bovine cu 87%, la cabaline cu 93%, la ovine cu 57% și la porcine cu 148%.

Ingrășătoriile de porcine și bovine au dat în cursul trimestrului I 1953 de 3,5 ori mai mulți porci și de 1,6 ori mai mulți boi decât în aceeași perioadă a anului trecut.

In trimestrul I 1953 au fost greutăți de furajare a animalelor datorită secetei care a lovit o parte a teritoriului R.P.R. în cursul anului 1952. Deasemenea au existat unele lipsuri în gospodărirea furajelor la Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole și Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, precum și la Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum care nu și-a îndeplinit planul la achizițiile de furaje.

In silvicultură planul de împăduriri a fost realizat în proporție de 116%. Față de aceeași perioadă a anului trecut s'a împădurit o suprafață de 3 ori mai mare.

III. Transporturi

In trimestrul I 1953 planul transporturilor de mărfuri pe căile ferate a fost depășit cu 1,4%, iar față de perioada corespunzătoare a anului trecut realizările au crescut cu 14,5%.

Media încărcărilor zilnice a vagoanelor de marfă a crescut cu 11,9% față de realizările perioadei corespunzătoare a anului 1952.

La transporturile de mărfuri pe apă, planul a fost îndeplinit în proporție de 124,9% la trafic fluvial și de 116,6% la trafic maritim.

Volumul transporturilor de mărfuri cu autocamioane executat de Direcția Generală a Transporturilor Auto a crescut în trimestrul I 1953 cu 26,6% față de trimestrul I 1952.

IV. Circulația mărfurilor

In trimestrul I 1953 planul de desfacere cu amănuntul al comerțului socialist a fost îndeplinit în proporție de 99,6% din care comerțul de stat 108,5% și comerțul cooperatist 86,3%.

Față de trimestrul I 1952, în trimestrul I 1953 au fost vândute populației prin comerțul de stat și cooperatist, în prețuri comparabile, cu 39,3% mai multe mărfuri.

In trimestrul I 1953 vânzarea diferitelor mărfuri prin unitățile comerțului de stat și cooperatist către populația din orașe și centre muncitorești a crescut peste nivelul atins în trimestrul I 1952, în felul următor: pâine cu 33%, zahăr cu 17%, grăsimi cu 30%, paste făinoase cu 89%, unt cu 29%, brânzeturi cu 173%, preparate de carne cu 102%, marmeladă cu 115%, produse zaharoase cu 54%, orez cu 99%, țesături de bumbac cu 37%, țesături de lână cu 78%, țesături de mătase cu 50%, confecții cu 59%, tricotaje cu 47%, încălțăminte cu 49%, ziare și reviste cu 93%, produse farmaceutice cu 38%, tutun și țigări cu 69% și la alte mărfuri industriale și alimentare.

Cantitatea de carne vândută populației din orașe și centre muncitorești în trimestrul I 1953 a fost cu 127% mai mare decât în trimestrul I 1952, ca urmare a rezervelor create în trimestrul IV 1952.

Aprovizionarea populației cu legume, zarzavaturi și fructe nu a fost satisfăcătoare din cauza compromiterii parțiale a recoltei în 1952.

In aceeași perioadă s'au vândut populației rurale prin unitățile comerțului cooperatist din sate mai multe mărfuri industriale și alimentare, astfel: confecțiuni cu 61%, tricotaje cu 11%, încălțăminte cu 24%, paste făinoase cu 116%, pește proaspăt cu 19%, marmeladă cu 48%, produse zaharoase cu 26%, orez cu 7%, tutun și țigări cu 32% și alte mărfuri industriale și alimentare.

V. Creșterea lucrărilor capitale în economia națională

In cursul trimestrului I 1953, volumul fizic al lucrărilor capitale a atins nivelul de 135,9% față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Cu toate acestea planul lucrărilor capitale pe trimestrul I 1953 nu a fost realizat în întregime și în special de către Ministerul Agriculturii, Ministerul Industriei Ușoare, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, Ministerul Industriei Alimentare, Comitetul Geologic și Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole.

Pe șantierele Direcției Generale a Lucrărilor Canalului Dunăre-Marea Neagră, planul de excavații a fost depășit cu 6%, realizându-se un volum fizic cu 27% mai mare decât în perioada corespunzătoare a anului trecut. Lucrările la porturile fluviale și maritime întrec cu 53% realizările din perioada corespunzătoare a anului trecut.

Volumul lucrărilor capitale executate în trimestrul I 1953 a crescut față de trimestrul I 1952 la Ministerul Industriei Metalurgice cu 55%, la Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice cu 40%, la Ministerul Industriei Petrolului cu 34%, la Ministerul Industriei Cărnii, Peștelui și Laptelui cu 32%.

Un rezultat deosebit a obținut Ministerul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcție la lucrările de construcții care au atins un nivel de 205,2% față de trimestrul I 1952.

In cursul trimestrului I au intrat în funcțiune: Hidrocentrala Moroeni, Stația Centrală de Concasare în zona Canalului Dunăre-Marea Neagră, o stație de desbenzinare, o instalație de cianurație, conducte de transport țiței, o stație de sortare a minereurilor, un mare atelier pentru producerea de sape cu role și pompe de adâncime, și altele.

S'au început lucrările de forări, sondaje și analize ale solului pentru executarea metroului din București — Capitala patriei noastre.

In domeniul construcțiilor culturale s'au continuat lucrările la Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin", „Teatrul Muzical"-București, Centrul de Producție Cinematografică, Institutul Agro-Zootehnic-București și altele.

Deasemenea, se desfășoară într'un ritm rapid lucrările pentru construirea complexului cultural-sportiv „Parcul 23 August", extinderea parcului „I. V. Stalin" și parcului „Prieteniei Sovieto-Române", precum și teatrul de vară și cinematograful „Grivița Roșie" din București, care vor servi manifestărilor din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului.

Direcțiunea Centrală de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R.

Să începem însămânțarea bumbacului!

Condițiunile de temperatură și umiditate devenind favorabile, Ministerul Agriculturii recomandă deschiderea campaniei de însămânțare a bumbacului în toate regiunile cultivatoare în ziua de 20 Aprilie.

Datorită importanței deosebite pe care o prezintă cultura bumbacului pentru aprovizionarea cu materie primă a industriei noastre socialiste și având în vedere sporurile însemnate de producție ce le pot obține țăranii muncitori însămânțând de timpuriu, este necesar ca întreaga suprafață de bumbac să fie însămânțată în cel mai scurt timp, fără să se treacă peste ziua de 30 Aprilie.

De cea mai mare importanță pentru obținerea de recolte bogate la cultura bumbacului este aplicarea tuturor regulilor agrotehnice.

Astfel, în ziua însămânțării sau cel mult cu o zi înainte, pe terenurile arate din timp pentru bumbac se va face cultivația de însămânțare la adâncimea de 4—5 cm., adâncime la care se îngroapă sămânța. Acolo unde nu sunt cultivatoare, se vor folosi prășitoarele sau plugul fără cormană trase de cai, urmate de grape.

Țăranii muncitori cu gospodării mici și mijlocii, membrii gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole, muncitorii din S.M.T. și gospodăriile agricole de stat trebue să folosească pe scară largă la însămânțări toate semănătorile și fără să piardă nicio zi, nicio oră bună de lucru, să facă lucrări de cea mai bună calitate.

Inginerii și tehnicienii agronomi trebue să fie permanent în mijlocul țărănimii muncitoare pentru a-i arăta în mod practic metodele cele mai potrivite pe care să le aplice în regiunea, raionul, gospodăria colectivă sau comuna respectivă, arătând în acelaș timp și foloasele mari pentru țărănimea muncitoare și pentru întreaga economie a țării ce se obțin ca urmare a aplicării agrotehnicii înaintate la bumbac.

IN INTAMPINAREA CONGRESULUI FRUNTAȘILOR DIN GOSPODĂRIILE AGRICOLE COLECTIVE

Colectiviștii din Obreja și-au îndeplinit angajamentele

ALBA IULIA (dela redacția ziarului „Steaua Roșie").

In cinstea zilei de 1 Mai și a Congresului fruntașilor din gospodăriile agricole colective, membrii gospodăriei colective „23 August" din satul Obreja, regiunea Hunedoara, au obținut succese însemnate în lupta pentru terminarea la timp a însămânțărilor de primăvară.

Intensificând întrecerea socialistă, colectiviștii din Obreja au terminat în ziua de 17 Aprilie însămânțările din epoca I-a și a II-a. Ei și-au îndeplinit astfel angajamentul luat în scrisoarea adresată tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, cu trei zile înainte de termen.

Fruntașă la însămânțări este echipa a III-a condusă de tov. Ciontea Oanea. Membrii acestei echipe, Bobițan Eugen, Cleja Ioan a lui Ioan, Bobițan Mărișcuța și alții au muncit cu multă însuflețire pentru ca echipa lor să fie fruntașă în întrecerea socialistă.

Colectiviștii din Obreja dau zor și lucrărilor la grădina de zarzavat.

Au început plivitul culturilor de toamnă

(Dela corespondentul nostru). — Datorită muncii însuflețite a colectiviștilor și tractoriștilor în întrecere socialistă în cinstea zilei de 1 Mai și a primului Congres al fruntașilor din gospodăriile colective, aproape toate gospodăriile colective din raionul Călărași, au terminat însămânțarea culturilor din epoca II-a. Gospodăriile colective din Călărașii Vechi, Cuza Vodă, Cacomeanca, Modelu, Dragoș Vodă, Crucea și Floroaica au fost primele pe raion, terminând însămânțatul porumbului încă dela 10 Martie a.c. Acum, colectiviștii se pregătesc pentru însămânțarea bumbacului.

In scopul realizării unei producții sporite la hectar, colectiviștii din comuna Cuza Vodă au pornit la plivitul grâului și orzului de toamnă. In numai 5 zile, cele 6 brigăzi au plivit 600 ha. Colectiviștii dela Călărașii Vechi au plivit și ei 430 ha. grâu de toamnă din cele 490 ha. La plivitul grâului este fruntașă brigada I condusă de brigadierul Aurel Baicu.

Acțiunea de plivire a buruienilor din culturile de toamnă a început în mai toate gospodăriile colective din raion.

Mai multă răspundere pentru calitatea hârtiei!

În patria noastră se desfășoară din plin revoluția culturală. Masse tot mai mari de oameni ai muncii — care în trecut au fost ținuți în incultură și analfabetism — își însușesc astăzi cu sete bunurile culturii noi, învață să devină constructori pricepuți ai socialismului.

Un rol însemnat în desfășurarea revoluției culturale, în educarea comunistă a maselor, îl joacă presa și editurile.

Tipăriturile noastre slujesc ridicării nivelului de conștiință și cultură al maselor muncitoare. Partidul se preocupă zi de zi să crească cele mai bune condițiuni pentru ca aceste tipărituri să corespundă din punct de vedere al conținutului lor ideologic, ca ele să apară în cele mai bune condiții grafice. În această privință am avut și avem ajutorul permanent al U.R.S.S. Prin construirea și darea în funcțiune a Combinatului poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" înzestrat cu tehnica sovietică, s'a creat baza tehnico-materială pentru apariția la timp și în cele mai bune condiții a ziarelor centrale, a cărților ideologice, tehnice și literare.

În anii regimului democrat-popular producția de hârtie a crescut simțitor. Față de anul 1948, producția de hârtie și celuloză a crescut, în 1952, cu peste 50%, iar producția de cartoane și mucavale cu mai bine de 60%.

Cu toate aceste succese, hârtia livrată în prezent de o serie de fabrici este departe de a corespunde din punct de vedere calitativ.

Din pricina calității necorespunzătoare a hârtiei, uneori ziarele care trebue să informeze la timp pe cititori, să ducă linia partidului până în cel mai îndepărtat cătun, să antreneze zi de zi oamenii muncii la lupta pentru construirea socialismului, apar cu întârzieri de aproape 3—4 ore; unele exemplare nu pot fi citite în întregime, clișeele se imprimă slab, neclar, etc. Este cu totul inadmisibil ca ziarele să apară în asemenea condițiuni, din pricina slabei calități a hârtiei.

Răspunderea principală în această privință o poartă în primul rând organele de conducere ale Ministerului Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei, care n'au tras la răspundere pe conducătorii Direcției generale de exploatare și transport și ai Direcției generale de industrializare a lemnului din același minister, pentru lipsa de răspundere pe care au manifestat-o în aprovizionarea cu material lemnos a fabricilor de celuloză. Organele de conducere ale ministerului au tolerat timp îndelungat să se fabrice celuloză, nu din lemn selecționat și bine uscat, ci din lemn verde, cu un grad mare de umiditate, ou un procent destul de ridicat de rășină, necorespunzător stasului, au tolerat să se producă și să se trimită tipografiilor hârtie de proastă calitate cu gramaje și nuanțe diferite, cu rezistențe prea mici, cu suluri defectuos bobinate etc.

Conducerea Direcției generale a hârtiei și celulozei din ministerul Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei, în frunte cu tov. Haralambie Bârliba și ing. Aurel Dămboiu, n'a controlat îndeaproape în ce măsură sunt aplicate, în cadrul întreprinderilor producătoare de hârtie măsurile tehnico-organizatorice în legătură cu îmbunătățirea calității hârtiei.

Deși conducătorii acestei Direcții generale s'au deplasat de nenumărate ori la fabrica „Steaua Roșie" — unde celuloza este „păstrată" în cele mai proaste condiții în curte, sub cerul liber, ceeace face ca ea să intre în procesul de fabricație amestecată cu fel de fel de corpuri străine, pământ, nisip etc., care dăunează mult bunei calități a hârtiei, — au trecut nepăsători pe lângă această stare de lucruri, n'au luat măsurile necesare pentru lichidarea acestor lipsuri. Din lipsa controlului și a unei îndrumări concrete, în multe fabrici de hârtie o serie de măsuri tehnico-organizatorice au fost amânate dela o lună la alta, așa cum s'a întâmplat, de pildă, la fabrica „1 Septembrie"-Bușteni (director Ilie V. Ion, ing. șef Bârsan Ion). Aici montarea unor instalații de măcinare a fost tărăgănată multă vreme datorită lipsei de răspundere a directorului, deși piesele și utilajul necesar au sosit în fabrică încă de anul trecut.

Conducerea fabricii de hârtie și celuloză „Steaua Roșie"-Bacău, în frunte cu tov. Șandor Iuliu, directorul întreprinderii, cu ing. șef H. Negrescu și șeful producției, Nicolae Mocanu, manifestă un total dezinteres față de propunerile făcute de muncitori și tehnicieni în legătură cu îmbunătățirea calității hârtiei. Încă cu mult timp în urmă un muncitor din această întreprindere a propus conducerii confecționarea unui dispozitiv pentru reținerea corpurilor străine din bracul măcinat. Prin aplicarea acestui dispozitiv s'ar fi obținut pe lângă alte avantagii și o simțitoare îmbunătățire calitativă a hârtiei. Directorul întreprinderii, bazându-se pe rezoluția birocratică a comisiei de inovații și raționalizări, a respins pe nedrept această propunere, ca și altele.

Muncitorii și tehnicienii din industria hârtiei se întreabă de multă vreme dece organele Ministerului Industriei Lemnului, Celulozei și Hârtiei nu se îngrijesc să aprovizioneze fabricile de hârtie cu caolină — materie primă de bază în fabricarea hârtiei Folosirea caolinei în cantități suficiente în procesul de producție asigură fabricarea unei hârtii cu însușiri optime pentru tipar: opacitate, suprafață netedă, elasticitate și o bună putere de absorbție

Direcția generală a minelor și metalurgiei neferoase, căreia îi revine ca sarcină de plan aprovizionarea fabricilor de hârtie cu caolină, a nesocotit timp îndelungat și în mod cu totul nepermis respectarea livrărilor de caolină, producându-se astfel perturbări în procesul de producție al hârtiei.

Caolina livrată de către Intreprinderea Minieră—Constanța (unde exploatarea și transportarea caolinei se fac încă în condiții cu totul rudimentare) pe lângă că este în cantități insuficiente, conține și nisip, lucru care duce pe deoparte la uzarea rapidă a mașinilor din fabricile de hârtie, iar pe de altă parte la obținerea unei hârtii de calitate necorespunzătoare. De această situație răspunde și Comitetul executiv al Sfatului popular regional Constanța care a avut sub administrare mina de caolină, dar a lăsat-o într'o stare de completă dezorganizare.

Această stare de lucruri dăunătoare producției de hârtie trebue grabnic lichidată. Conducerea Ministerului Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei are datoria să ia măsuri urgente pentru înlăturarea lipsurilor semnalate, atât în cadrul Direcțiilor generale cât și în cadrul întreprinderilor, să creeze cele mai bune condiții de muncă, să stimuleze în mod deosebit atât din punct de vedere moral cât și material pe acei muncitori și tehnicieni, participanți direcți în procesul de fabricație, care luptă cu hotărâre pentru îmbunătățirea calității hârtiei. Trebue combătută cu toată tăria concepția dăunătoare care și-a făcut loc în activitatea conducerii Direcției generale de exploatare și transport — director general tov. Alexandru Conscinschi — că fabricile de celuloză mai pot aștepta până ce această direcție își va îndeplini alte sarcini.

Organizațiilor de partid din fiecare întreprindere de celuloză și hârtie, precum și celor din minele pentru exploatarea caolinei, le revine sarcina de mare răspundere de a veghea îndeaproape, zi de zi, la traducerea în viață a măsurilor tehnico-organizatorice menite să ducă la îmbunătățirea rapidă a calității produselor. Acțiunea de îmbunătățire a calității hârtiei trebue privită ca o acțiune politică de mare însemnătate în lupta pentru înfăptuirea revoluției culturale pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

N. STAN

Răsfoind presa locală

Pe întinsul țării se înfăptuiesc zi de zi lucruri noi, se pun în aplicare inițiative minunate ale oamenilor muncii, se desfășoară o activitate multilaterală în numeroase sectoare de activitate.

Ziarele locale, organe ale comitetelor regionale și raionale de partid și ale sfaturilor populare, publică numeroase informații care vorbesc despre succesele pe care le obțin muncitorii în uzine și fabrici, țăranii muncitori pe întinsul ogoarelor, oamenii de știință în laboratoare și institute, în lupta pentru întărirea și înflorirea patriei noastre.

ȘCOALĂ STAHANOVISTĂ

De curând ziarul **„Flamura Roșie"** din Reșița a publicat o informație în care se arată că la uzinele Sovrom-utilaj petrolifer, în sectorul meistrului șef Dobre Marin, a luat ființă de curând o școală stahanovistă, pentru a da putință cât mai multor strungari să-și însușească și să aplice metoda Colesov.

La această școală — arată ziarul — cursurile sunt conduse de maistrul șef Dobre Marin și ele cuprind un ciclu de 8 prelegeri și demonstrații practice. Lecțiile tratează: importanța folosirii metodei Colesov în realizarea planului, felul cum trebue pregătite mașinile, măsurile tehnico-organizatorice ce trebue luate la locul de muncă, respectarea formei geometrice a cuțitului și din ce material sunt confecționate suportul și plăcuța de metal dur, măsurile de tehnică a securității muncii ce trebue luate etc. Deasemeni, sunt prevăzute și demonstrații practice ale metodei Colesov.

Cursurile școlii sunt frecventate de strungarii stahanoviști Peia Tudor, Korcsek Francisc, Ion Lissi, fruntași în producție Gall Herman, Rudolf Iosif și rectificatorul Pavel Mara.

CONSFĂTUIRE A UNOR TEHNICIENI DIN SECTORUL LEGUMICOL

Ziarul **„Flamura Prahovei"** din Ploești a publicat zilele trecute o informație în care arată că la gospodăria de stat „Ion Fonaghi" din comuna Florești, raionul Câmpina, a avut loc o consfătuire cu tehnicienii din sectorul legumicol, cu președinții gospodăriilor agricole colective, ai întovărășirilor agricole de tip T.O.Z. și cu numeroși fruntași în producție din sectorul socialist al agriculturii. În cadrul acestei consfătuiri s'a discutat despre folosirea cuburilor nutritive, metodă care constă în plantarea legumelor și zarzavaturilor în cuburi construite din turbă și mraniță.

S'a făcut mai întâi o expunere generală asupra avantagiilor acestei metode, arătându-se că aceste cuburi nutritive se pot confecționa ușor din materiale existente în orice regiune, cu mașini simple și într'un timp scurt. Materialele din care se confecționează cuburile nutritive sunt: turba, pământul de țelină, mraniță, bălegarul de vacă proaspăt și fără paie, rumegușul de lemn umed și nisipul fin de râu. Din cele expuse la consfătuire a reieșit că folosirea cuburilor nutritive va duce la sporirea producției legumicole cu până la 300% și asigură hrana necesară plantei atât în fază de răsad, cât și în câmp. Un colectiv de muncitori și tehnicieni dela gospodăria de stat „Nicolae Bălcescu" din Periș a arătat apoi practic cum se aplică această metodă.

Numeroși participanți și-au exprimat hotărârea de a aplica această nouă metodă în legumicultură.

O INOVAȚIE PREȚIOASĂ

Ziarul **„Dobrogea Nouă"** din Constanța a publicat zilele trecute o corespondență în care se arăta că printr'o muncă susținută, comunistul Constantin Dima dela gospodăria de stat „Panduri" din raionul Feteșți a reușit să facă o inovație, cu ajutorul căreia a obținut o reducere a consumului de motorină la tractorul I.A.R. cu 10 până la 15 litri zilnic. Inovația lui, la care lucrează încă din August 1952, este aplicată până în prezent la 18 tractoare. Conducerea gospodăriei i-a acordat lui Constantin Dima un premiu de 1650 lei pentru prețioasa lui inovație.

DIN ACTIVITATEA COMITETELOR DE LUPTĂ PENTRU PACE DIN INSTITUTELE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

În institutele de învățământ superior din Galați, comitetele de luptă pentru pace desfășoară o vie activitate.

La Institutul Agronomic — arată ziarul **„Viață Nouă"** — comitetul de luptă pentru pace și-a organizat bine activitatea. În toate acțiunile ce le întreprind, membrii comitetului se orientează după un plan de muncă, plan care prevede sarcini concrete pentru fiecare membru al comitetului. În grupele de studenți se face cu regularitate cronica evenimentelor internaționale, comentându-se succesele pe care le obțin popoarele lumii în lupta pentru apărarea păcii.

O preocupare deosebită a comitetului este agitația vizuală. Articolele publicate la gazeta de perete impletesc problemele științifice cu problemele luptei pentru pace. La locuri vizibile au fost afișate și Hotărîrile Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii ce s'a ținut la Viena. Colțul păcii, frumos amenajat, urmează să fie mărit. Totodată, din inițiativa comitetului de luptă pentru pace, se va deschide o expoziție.

În continuare, informația arată că comitetul de luptă pentru pace dela Institutul Mecano-Naval îmbină activitatea din cadrul institutului cu acțiunea de culturalizare a maselor de oameni ai muncii.

Cărți apărute

ION CREANGĂ: Povestiri. E.S.P.L.A. Colecția „Albina". 72 pag. 0,65 lei.

PETRU DUMITRIU: Din tată în fiu. E.S.P.L.A. Colecția „Albina". 56 pag. 0,46 lei.

★

CANTEC DESPRE OASTEA LUI IGOR, fiul lui Sveatoslav, nepotul lui Oleg. Ediția II-a revăzută. Traducere din vechea rusă cu introducere și comentarii de Mihai Beniuc Editura „Cartea Rusă". 70 pag. 1,32 lei.

N. A. NECRASOV: Poeme alese. In românește de Miron Radu Paraschivescu. Editura „Cartea Rusă", 120 pag., 8,94 lei.

M. GORCHI: Dușmanii. (Piesă în trei acte). Editura „Cartea Rusă" Colecția „Literatura pentru toți", 100 pag., 1,06 lei.

M. GORCHI: Nuvele. Editura „Cartea Rusă" și E.S.P.L.A., Colecția „Biblioteca pentru toți". 172 pag., 2,12 lei.

Copilărie fericită

— Știi, Adriane, azi vreau să rezolv problema de care-ți spuneam. Îi dau eu de capăt.

— Iar eu până la prânz vreau să termin sculptura la care lucrez.

Tot vorbind, cei doi prieteni, pionierii Adrian Iliescu și Manole Constantin au ajuns sus pe dealul Cotrocenilor, în fața Palatului Pionierilor. La intrarea în palat s'au despărțit. Manole s'a îndreptat spre cercul de matematică, iar Adrian spre cel de sculptură.

Când intri în sala cercului de sculptură, aproape că nimeni nu te bagă în seamă. Fiecare este adâncit în lucrul lui. Pe măsuțe mici stau grămezi de lut; unele, modelate cu grijă de mâinile harnice ale pionierilor, au și început să capete forme. La o masă, lângă fereastră, lucrează tăcut pionierul Andrei Ionescu. Îl vezi cum pune în muncă toată priceperea, toată dragostea lui curată de copil. Sculptează chipul marelui Stalin. Privindu-l cum lucrează, gândul te poartă peste ani și ani. Poate atunci, cine știe, Andrei Ionescu, pionierul de astăzi, va împodobi cu sculpturi noi stații ale metroului Capitalei sau palatele ce se vor înălța în noile orașe socialiste.

Pionicra Sanda Țuculescu are mâini îndemânatice și vădite înclinații pentru sculptură.

La Palatul Pionierilor ea se perfecționează în arta care îi e atât de dragă. Iat-o în fotografia noastră modelând cu atenție un bust de fetiță.

Fiecare sală a Palatului Pionierilor în care își desfășoară activitatea unul din cele 48 de cercuri pare că reprezintă o cale spre viața nouă ce înflorește în patria noastră.

Acum câtva timp, grupele pionierilor Constantin Taulea și Mihai Păcuraru dela cercul de radiofonie au rămas și după sfârșitul orelor de activitate în cerc. Mai aveau puțin de lucru ca să termine aparatul cu galenă și nu se îndurau să-l lase din mână. Lucrau de zor. Și, însfârșit, iată-l gata. Aceeași întrebare îi frământă: „Oare va funcționa?" S'au repezit cu toții să facă legătura pentru punerea în funcțiune a aparatului. Constantin își ținea cu ambele mâini căștile lipite de urechi. Se făcu tăcere. Privirile copiilor erau ațintite asupră-i, își țineau răsuflarea de emoționați ce erau. Deodată, pe calea undelor ajunse până la urechile lui Constantin vocea crainicului: „Se transmite programul pe 351 m. lungime de undă..." Un ura puternic răsună în sală.

— Tovarășe profesor, tovarășe profesor, auziți, funcționează!

★

Mergând pe coridoarele lungi, mărginite cu sălbe de flori, te hotărăști cu greu în care sală să intri. Ai vrea să le vezi pe toate. De după o ușă se aud acordurile unui pian. Să deschidem încetișor ușa grea de stejar și să pătrundem în sală. Aici, în ritmul viu al dansului, lunecă pe parchet câteva fetițe. Îmbrăcate în bluze și șorțuri albastre, încinse cu un brâu roșu, ele fac să fluture în vâltoarea dansului cravatele roșii de pionieri, asemeni unor flăcărui. Peste câțiva ani, poate că unele dintre ele vor executa cu măestrie „Valsul" de Chopin sau „Lacul lebedelor" de Ceaicovschi, dar nu în sala de coregrafie a Palatului Pionierilor, ci poate pe scena spațioasă a Teatrului Muzical din București, tar altele vor face parte din ansamblurile de dans ale sindicatelor sau ale căminelor culturale.

In aceste zile, pionierii, asemeni întregului tineret din țara noastră, se pregătesc să întâmpine cu cinste Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților. Pregătirile sunt încă la început. Ansamblurile artistice repetă un program pe care îl vor prezenta cu prilejul Festivalului. Într'o cameră, denumită „camera mâinilor îndemânatice" pionierii lucrează din placaj, piele sau pânză diferite daruri pe care le vor oferi în luna August solilor tineretului lumii.

Încă de pe coridorul palatului se aude zumzetul vesel al glasurilor de copii din camera de jocuri. Iată, la o masă, câțiva pionieri joacă loto sau domino, la alta, un grup de fetițe construiesc din cuburi o casă — și cine știe poate mâine, poimâine, le vom întâlni pe sălile Facultății de Arhitectură sau pe un mare șantier.

In acest palat ca din poveste, pionierilor li se spun povești. Cu cât nesaț le mai asculți! Câteva tăburele mici ce înconjoară un jilț, nenumărate imagini de basm ce împodobesc pereții — iată camera de povești. Basmele ca și povestirile științifice contribue la cultivarea curajului, dârzeniei, abnegației, a dragostei față de țovarășul de muncă, față de patrie. Pionierii din cercul de geografie învață să cunoască minunatele frumusețî ale patriei, munții falnici, poienile din păduri, apele repezi, plaiurile însorite pe care se înalță noi orașe, uzine și termocentrale, școli și palate ale culturii!

Urci sus la etaj. Aci, într'o cameră numită pe vremuri „berăria norvegiană", unde paraziții regali făceau chefuri de pomină, se desfășoară acum activitatea cercului literar. Pionierii citesc poezii, schițe, scrise de ei.

Dacă vei sta de vorbă cu oricare dintre pionieri despre viitor, despre ceeace ar vrea el să devină atunci când va fi mare, îți va răspunde simplu: strungar, aviator, inginer, medic. Și apoi, vrând parcă să dovedească temeinicia încrederii lor în înfăptuirea visurilor scumpe, îți vor arăta cuvintele scrise cu grijă pe sticlă și puse la loc de cinste în una din sălile palatului. „Tinerii din țara noastră își pot permite astăzi visurile cele mai îndrăznețe, cu siguranța că le vor vedea înfăptuite".

Felul în care te privesc pionierii după ce ți-au citit aceste cuvinte pare să spună: „Sunt cuvintele tovarășului Gheorghiu-Dej.

A. COSTESCU

Biologul Rudolf Palocsay

Străbătută de un freamăt, sala undui ca un lan de grâu sub adierea vântului, apoi se liniști. Dela tribuna Congresului Național pentru Apărarea Păcii vorbește acum un bărbat de statură potrivită cu o față prelungă, cu doi ochi ageri, în părul căruia răsăriseră fire argintii.

„Am fost întotdeauna convins că de bogățiile naturii trebue să se bucure cei ce muncesc. Deaceea îmi iau angajamentul aici, în fața dumneavoastră, să depun toate eforturile pentru a crea noi soiuri de plante, să răspândesc miciurinismul și să contribui astfel la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la lupta pentru apărarea păcii".

Omul acesta, ale cărui cuvinte au entuziasmat pe delegații la Congres, era biologul Rudolf Palocsay, laureat al Premiului de Stat, care, călăuzindu-se după învățătura lui Ivan Vladimirovici Miciurin, a smuls naturii daruri menite să facă viața oamenilor mai frumoasă, mai plină de bucurii. Rudolf Palocsay a creat noi soiuri de pătlăgele roșii, bogate în vitamina C, varietăți de piersici rezistente la atacul insectelor vătămătoare și la frig, 30 de soiuri noi de trandafiri și 700 selecții de gladiole. Toate aceste realizări, care reprezintă doar începutul activității sale creatoare puse în slujba omului, sunt rodul unei străduințe neobosite. Dealungul anilor de cercetări și experiențe, Rudolf Palocsay a cunoscut din plin vitregia, lipsa de înțelegere și de sprijin din partea putredului regim burghezo-moșieresc. Capacitatea sa creatoare a găsit prețuire și sprijin abia azi, în regimul de democrație populară.

Primele încercări

Rudolf Palocsay a început să pătrundă tainele vieții plantelor încă de când era copil, pe băncile școlii din Mânăstur. Învățătorul Portig Andrei își trimitea adesori elevii să-i lucreze grădina.

Aci, în grădina lui Portig, Palocsay a învățat să îngrijească plantele. A fost pentru prima oară când zecile și sutele de întrebări despre natură, care frământă în mod obișnuit mintea unui copil, au început să-și găsească răspunsul.

Palocsay a veghiat zile în șir să vadă cum mugurii prind viață, și-a dat seama că viața plantelor poate fi cunoscută, că ele pot fi supuse voinței creatoare a omului. Când Palocsay a învățat să altoiască, tăia deacum mugurii de pe lăstar cu repeziciune și îndemânare și despica coaja portaltoiului fără să-l rănească. Palocsay a încercat să-și perfecționeze acest meșteșug altoind salcia din grădina tatălui său.

În anii următori, în grădina bătrânului Schultz, unde se pregătea să învețe grădinăria, Palocsay a avut ce-i drept mult de învățat. Grădina lui Schultz era însă o întreprindere comercială care nu urmărea satisfacerea nevoilor poporului muncitor.

Rudolf Palocsay a învățat grădinăritul muncind din greu, bătându-și singur capul, trăgând cu ochiul și furând meseria stăpânului său Cu fiecare zi lucra tot mai bine, cu fiecare zi învăța tot mai mult. Odată cu aceasta, creștea însă și nedumerirea sa. Dece oare stăpânu-său se mulțumea numai cu ceeace obținea? Oare nu se pot obține flori cu calități noi, mere cu arome nebănuite, soiuri noi de vișini, peri sau piersici care să întreacă în mărime, culori și gust ceeace suntem obișnuiți să cunoaștem? Dacă lucrul acesta este posibil, care sunt oare căile spre acest minunat scop? Și ca să afle răspunsurile pe care le dorea, Palocsay începu să studieze cărțile vestiților biologi și horticultori burghezi. Din cărțile lor răzbăteau însă, ca o duhoare ucigătoare, teoriile pseudo-științifice ale lui Weismann, Mendel, Morgan, care îndemnau la rutină și prosternare în fața hazardului, care proclamau fără ocol „neputința științei de a pătrunde tainele naturii".

Rudolf Palocsay credea însă cu tărie în capacitatea creatoare a omului. El s'a hotărît să creeze noi soiuri de plante cu puterile lui, cu cunoștințele pe care le-a obținut și le-a verificat de nenumărate ori în practică.

Atunci, în 1926, când a pornit pe acest drum nou, Palocsay nu avea cunoștință de existența marelui Miciurin, înoitorul naturii, el nu avea cum să știe că drumul pe care a apucat a fost străbătut înaintea sa și încununat cu rezultate nemaiîntâlnite încă în lume de Ivan Vladimirovici Miciurin. Știința burgheză care fugea de adevăr și cultiva obscurantismul nu a pus și nici nu putea pune la îndemâna lui Palocsay minunatele învățăminte miciuriniste.

Prima încercare a fost crearea unei varietăți de „gura leului". Nimeni nu l-a dat sprijin, nimeni nu s'a interesat de activitatea talentatului grădinar. A fost un drum lung, plin de amărăciuni și de înfrângeri, dar și de succese obținute prin eforturi dârze și neobosite.

Florile sale creșteau însă an de an mai frumoase, din ce în ce mai deosebite. În ziua când a obținut noua varietate de „gura leului" Rudolf Palocsay s'a convins pe deplin cât de deșarte și străine de adevăr sunt teoriile lui Eduard Reghel care susținea că „nu suntem în stare să modificăm însușirile date plantelor de către însuși creatorul". Iată că el, Rudolf Palocsay, a schimbat cu mâinile lui vechile însușiri ale unor plante și le-a înlocuit cu altele noi. Această primă victorie l-a întărit și mai mult încrederea în forțele omului, în capacitatea lui creatoare. Bucuria primului succes a fost însă trecătoare. Silit de nevoi, Palocsay își vinde noua varietate de „gura leului" unei firme germane exportatoare de semințe și alte produse horticole, firma Teiher. A primit în schimb mizerabila sumă de 450 mărci și a semnat un angajament care-i interzicea să se mai ocupe cu ameliorarea acestei flori. Mai târziu, avea să vadă într'o revistă germană litografia varietății sale de gura leului cu explicația „produs al firmei Teiher".

Pe drumul miciurinismului

Acum câțiva ani, grădina lui Rudolf Palocsay a fost vizitată de profesorul Lazani dela Institutul Agrotehnic din Cluj. După ce s'a recomandat, profesorul a fost poftit înăuntru. Printre pomii cu ramuri stufoase aplecate de greul rodului se zărea o căsuță sărăcăcioasă, alături de o seră, iar în jur straturi de flori ce formau un covor multicolor cu desene uniforme. Pomii încărcați cu roade mari, neobișnuite, care umpleau grădina cu o vegetație bogată, păreau asemeni unor ciorchini uriași. Privind în jur, profesorul își simți inima cuprinsă de admirație și bucurie.

„Ce minunăție de grădină!" — se adresă el lui Palocsay.

Profesorul Lazani cercetă cu atenție fructele mărului lângă care se afla și se adresă din nou lui Rudolf Palocsay.

„Uite vezi, dacă d-ta ai lucra mai organizat, dacă ceeace lucrezi ai răspândi larg în țară, dacă lucrările d-tale ar fi îndreptate spre satisfacerea multora din nevoile poporului nostru care construește socialismul și dacă în acest scop te-ai folosi de adevărata știință, știința miciuriniștă, atunci al da o contribuție prețioasă la transformarea țării noastre într'o adevărată grădină".

În ziua aceea Rudolf Palocsay a luat pentru prima oară cunoștință cu învățăturile înoitoare ale marelui Miciurin. A fost o zi de neuitat în viața lui.

De atunci Palocsay se întâlnește des cu prof. Lazani. Discută cu el, învață unul dela altul, studiază împreună, se sfătuesc asupra problemelor pe care le urmăresc. Cu ajutorul profesorilor dela Universitățile „V. Babeș" și „Bolyai" și Institutul Agronomic din Cluj, Rudolf Palocsay pătrunde mai adânc în tainele biologiei miciuriniste.

Rudolf Palocsay s'a hotărît să creeze noi soiuri de plante, care să satisfacă nevoile mereu crescânde ale poporului nostru muncitor. Prima sarcină care și-a pus-o a fost aceea de a crea un nou soi de piersic, mai productiv și mai rezistent la frig. El obține mai întâi un piersic cu florile mari de culoare mai atrăgătoare pentru ce-i folosesc ca ornament, îi mărește apoi fructele, le face mai rezistente, mai gustoase și mai aromate. Încrucișează apoi piersicul cu migdalul amar și obține un hibrid care produce fructe minunate, bogate în zahăr, aromate, rezistente la boli, insecte și ger. Fructul are o greutate de 350 grame. Soiul acesta va putea fi cultivat în părțile de Nord ale țării noastre, acolo unde „pomologii" burghezi considerau că piersicul nu se va dezvolta niciodată. A fost una din cele mai mari biruințe obținute de Palocsay și o nouă dovadă zdrobitoare a superiorității învățăturilor științei miciuriniste.

Încercările sale au apoi ca obiect crearea unui nou soi de vișin, rezistent la condițiile climatice ale Munților Apuseni. Prin încrucișarea vișinului mocănesc cu un soi de prun sălbatic obține un vișin cu fructe bune și pe deasupra cu o rezistență mare la frig. În plus, noul vișin mai prezintă și o altă calitate: se înmulțește cu o repeziciune uimitoare, fapt care face să înlocuiască cu succes salcâmul la fixarea terenurilor de munte supuse degradărilor prin eroziuni.

Acestea sunt doar câteva din realizările biologului Palocsay în domeniul pomiculturii. El nu s'a oprit însă aci. Realizări însemnate a obținut și în domeniul viticulturii legumiculturii, floriculturii, etc.

Hibridul de pătlăgele roșii obținut prin încrucișarea pătlăgelelor roșii din soiul „Plovdiv" cu ardeiul „Trompă de elefant" are calități deosebite. El conține mai mult cu 43% valoroasa vitamină C decât planta mumă. Producția este și ea mult mai mare decât aceea pe care o da vechea plantă.

Un alt hibrid de pătlăgele roșii are ca părinți pătlăgeaua roșie obișnuită și o plantă sălbatică cu spini mari — „solanum piracantaum". Pătlăgeaua roșie, prin încrucișarea cu această „burulană", a devenit rezistentă la boli. Acest lucru îl dovedește faptul că bolile cu care hibridul a fost infectat artificial au fost învinse.

Tomatul-ardei, precum și acest nou soi de pătlăgele roșii vor contribui în curând la o și mai bună aprovizionare a oamenilor muncii. În gospodăriile agricole de stat care deservesc pe oamenii muncii de pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră a și început deja anul trecut cultura hibridului de pătlăgele roșii și ardei care a dat o recoltă cu mult superioară pătlăgelelor roșii obișnuite. Fructele roșiei-ardei au un gust plăcut, care îmbină atât gustul de roșie cât și de ardei. Cartofii săi cu productivitate înaltă se răspândesc deja în Munții Apuseni. Semințe, altoaie și fructe din grădina lui Palocsay se răspândesc azi în toate colțurile țării.

In primele rânduri ale constructorilor socialismului

Tot mai mari sunt realizările biologului Palocsay decând lucrează călăuzit de învățătura miciuriniștă, decând se bucură de sprijinul statului democrat-popular, de încrederea și ajutorul partidului. Munca lui Rudolf Palocsay devine azi larg cunoscută. De roadele ei încep să se bucure milioane de oameni ai muncii. Munca și rezultatele muncii sale sunt privite cu admirație și încredere de oamenii muncii de pe toate tărâmurile de activitate. Ele au fost deosebit de apreciate de oamenii de știință sovietici care au vizitat anul trecut țara. „Neavând timp să cunoaștem toată experiența tovarășului Palocsay Rudolf, noi am văzut totuși mii de hibrizi vegetativi de flori obținuți după metodele miciuriniste. Urăm din tot sufletul succes în continuarea lucrărilor cu speranța că vor fi create noi soiuri de plante de cultură care vor fi răspândite în gospodăriile socialiste din R.P.R.", au scris tov. E.Ușacova, N. Sergheev și I. Egorov membri ai unei delegații de oameni de știință sovietici în cadrul de vizite dela grădina lui Palocsay.

Dându-i putința să-și desfășoare activitatea călăuzit de știința cea nouă, miciuriniștă, partidul și guvernul sprijină neîncetat pe Rudolf Palocsay. El, grădinarul necunoscut și umilit eri, devine azi un biolog renumit al țării noastre. I s'a acordat Premiul de Stat pe anul 1951 și titlul de laureat al Premiului de Stat. Oamenii muncii din regiunea Cluj l-au ales deputat în sfatul popular regional în cadrul căruia conduce comisia permanentă agricolă. El a fost ales vicepreședinte al Societății de Științe Agricole „I. V. Miciurin". Biologul Rudolf Palocsay conduce cercul științific miciurinist dela Institutul Agronomic din Cluj și ajută efectiv pe studenți — membrii cercului — să-și însușească cu temeinicie practica miciuriniștă. În scopul extinderii largi a experienței sale bogate, el a scris încă din 1950 lucrarea: „Despre experiența miciuriniștă în domeniul pomiculturii". Academia R.P.R. ar trebui să dea mai multă atenție acestei lucrări, a cărei publicare întârzie.

Rudolf Palocsay împărtășește cu drag cunoștințele sale și altora, fie studenților, viitori îndrumători ai agriculturii socialiste, fie colectiviștilor în mijlocul cărora merge adesea, sau horticultorilor din toate colțurile țării, sfătuindu-i prin răspunsurile pe care le dă la zecile de scrisori ce le primește zilnic.

Rudolf Palocsay este un luptător activ pentru pace, unul din făuritorii agriculturii noastre înfloritoare de mâine.

Priviți în viitor înfățișarea țării! Vă veți mira de bună seamă cum de a ajuns în Maramureș persicul, vă veți pune întrebarea ce caută în Bărăgan cartofui și vă veți minuna cu siguranță de „pădurea cu lămâi și portocali" care va străjui țărmul mării. Dealungul Siretului veți admira merii a căror povară le va încorda ramurile. Veți vedea dealurile Moldovei, altădată pleșuve, împodobite cu livezi bogate cu poame necunoscute. Pe văile largi ale râurilor, prin mii de canale care despart pământul în parcele, va înainta apa din uriașul lac de acumulare al hidrocentralei dela Bicaz, grăbită să astâmpere setea culturilor ce vor crește bogate. Priviți apoi departe în zare! Se deslușește, șerpuind spre mare, Dunărea care ca niște brațe uriașe își strecoară apele printre lanurile ruginii ale grânelor. Brâuri mărețe de pomi, legume și flori înconjoară orașele noi. Ciucuri verzi ai plantațiilor de păduri pătrund până în inima lor.

Iată, aceasta va fi patria noastră de mâine. O făuresc oamenii muncii, constructori ai socialismului — călăiți și conduși de partidul clasei muncitoare. Printre acești constructori pășește în primele rânduri și biologul Rudolf Palocsay. Oamenii aceștia noi care supun forțele naturii lovesc fără șovăire în dușman, înalță viitorul de aur al patriei noastre libere.

I. CUMPANAȘU

VIAŢA DE PARTID

Grijă şi dragoste faţă de tinerele noastre gospodării colective!

RADU GEANĂ
prim-secretar al Comitetului raional de partid Călmăţui

Colectiviştii din raionul Călmăţui, regiunea Galaţi, se pregătesc intens în vederea Congresului fruntaşilor din gospodăriile agricole colective. Răspunzând chemării colectiviştilor din Laslea, toate cele 24 de gospodării colective din raionul nostru şi-au luat angajamentul în faţa conducătorului iubit al partidului — tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — să dezvolte necontenit avutul obştesc, să dezvolte multilateral ramurile de producţie, să îndeplinească înainte de termen planul de însămânţări şi să realizeze lucrări la un nivel agrotehnic superior, să ridice producţia la hectar la cultura de cereale şi la plante industriale, să-şi ascută vigilenţa revoluţionară împotriva duşmanului de clasă — elementele chiabureşti care caută să împiedice dezvoltarea şi înflorirea gospodăriilor colective.

In munca de întărire organizatorico-economică a gospodăriilor colective, comitetul raional de partid se călăuzeşte de învăţătura tovarăşului Stalin, care arată că partidul „trebue să la în mâinile sale conducerea colhozurilor, trebue să la asupra sa răspunderea pentru activitatea lor şi să ajute pe colhoznici să-şi dezvolte gospodăria pe baza cuceririlor ştiinţei şi tehnicii".

Trebue să arătăm însă că timp destul de îndelungat, Comitetul raional de partid Călmăţui a fost rupt de viaţa gospodăriilor colective, de cerinţele şi nevoile lor.

Slaba conducere politică a gospodăriilor agricole colective a făcut ca în activitatea acestora să existe mari lipsuri. O serie de gospodării colective au rămas în urmă în ceeace priveşte dezvoltarea lor economică. In mai multe gospodării munca nu era bine organizată, nu exista o repartizare permanentă a colectiviştilor pe brigăzi, etc.

Indrumat şi ajutat de comitetul regional de partid să îmbunătăţească conducerea politică a gospodăriilor colective, comitetul raional a format 6 brigăzi de activişti de partid, în care au fost antrenaţi şi activişti ai sfatului popular, specialişti ; brigăzile au studiat temeinic pe teren situaţia din gospodării cu scopul de a stabili cauzele care frânau dezvoltarea lor şi măsurile de luat pentru înlăturarea lipsurilor. Biroul comitetului raional, analizând temeinic constatările şi propunerile brigăzilor, a luat un şir de hotăriri, privitoare atât la activitatea sfatului popular raional pentru consolidarea organizatorico-economică a gospodăriilor colective cât şi la îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de bază.

Potrivit hotărîrilor luate, comitetul raional de partid a început să se preocupe mult mai mult de problema cadrelor conducătoare ale gospodăriilor colective, de problema cine stă în fruntea gospodăriilor colective şi cine le conduce. Experienţa construcţiei colhoznice în U.R.S.S., precum şi propria noastră experienţă ne-au arătat că conţinutul socialist al gospodăriei colective depinde în mare măsură de conducerea gospodăriei colective, care trebue să fie în mâna celor mai cinstiţi şi mai devotaţi colectivişti, buni organizatori, luptători intransigenţi împotriva duşmanului de clasă şi a cozilor lui de topor. Mergând pe teren, activiştii comitetului raional de partid au îndrumat organizaţiile de bază să dea cea mai mare atenţie acestei probleme. La propunerea organizaţiei de bază din gospodăria colectivă „8 Mai" de pildă, adunarea generală a colectiviştilor a luat în discuţie şi a hotărît scoaterea din funcţia de preşedinte al consiliului de conducere a lui Calotanu Alexandru ,care s'a dovedit a fi unealtă a chiaburilor, încercând prin activitatea sa duşmănoasă să submineze gospodăria. Adunarea generală a ales ca preşedinte pe tov. Cezar Sandu, unul dintre cei mai hotăriţi şi capabili colectivişti.

Ţinând seama de faptul că în fruntea gospodăriilor colective — unde muncesc laolaltă zeci de familii şi unde întreaga activitate trebue organizată după plan — sunt încă oameni lipsiţi de cunoştinţele şi experienţa necesară pentru a face faţă singuri sarcinilor, comitetul raional s'a îngrijit ca aceştia să primească un puternic ajutor. Comitetul executiv al sfatului popular raional a fost îndrumat să trimită în permanenţă în ajutorul consiliilor de conducere activişti şi tehnicieni care să le arate cum să organizeze munca brigăzilor, cum să asigure ţinerea evidenţei zilelor-muncă, cum să folosească mijloacele locale pentru dezvoltarea avutului obştesc, să dezvolte multilateral ramurile de producţie etc. La sfatul popular raional s'a introdus obiceiul ca activitatea preşedinţilor gospodăriilor colective să fie analizată în mod periodic, ca preşedinţii, brigadierii şi socotitorii să fie instruiţi sistematic.

In vederea ridicării nivelului cunoştinţelor economice şi politice ale cadrelor din gospodăriile colective, comitetul raional a urmărit ca un număr cât mai mare de preşedinţi, brigadieri, socotitori să fie trimişi la şcolile profesionale de 3 sau 6 luni. Mulţi au fost trimişi la şcoli de partid.

Consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective nu este cu putinţă fără întărirea organizaţiilor de bază din gospodării.

In vederea îmbunătăţirii activităţii organizaţiilor de bază din gospodăriile colective noi ne-am preocupat de educarea şi instruirea secretarilor organizaţiilor de bază, de înarmarea lor cu cunoaşterea temeinică a hotărîrilor partidului şi guvernului.

De mult folos în munca de întărire a organizaţiilor de bază din gospodăriile colective s'a dovedit a fi ascultarea în cadrul şedinţelor biroului comitetului raional a dărilor de seamă ale secretarilor organizaţiilor de bază. Pentru ca aceste şedinţe să dea cât mai bune rezultate, biroul raional trimite în prealabil activişti pe teren, care studiază temeinic situaţia, ajutând biroul raional să se orienteze cât mai just. Analizând, de pildă, într'o şedinţă a sa activitatea organizaţiei de bază a gospodăriei colective din satul Gabrielescu, biroul raional a constatat că munca politică se desfăşura aci extrem de slab. Organizaţia de bază nu se preocupa de problemele de producţie. Membrii de partid nu erau educaţi şi activizaţi ca ei să aibă un rol de avantgardă în producţie. Pentru îmbunătăţirea situaţiei, biroul raional a luat un şir de hotărîri, trimiţând totodată un activist al comitetului raional, pe tov. Anton Aurel, care să ajute organizaţia de bază să le aplice. Organizaţia de bază a început să analizeze în adunări activitatea consiliului de conducere. Membrii de partid au fost repartizaţi în secţoarele cele mai importante ale producţiei. Roadele îmbunătăţirii muncii politice se oglindesc în succesele obţinute de gospodărie. Acum gospodăria colectivă din Gabrielescu se dezvoltă multilateral, devenind o gospodărie fruntaşă.

In munca de întărire a organizaţiilor de bază din gospodăriile colective, comitetul raional de partid pune un mare accent pe ajutorul dat la faţa locului organizaţiilor de către activiştii şi membrii comitetului raional.

Comitetul raional îndrumă organizaţiile de bază să folosească cu pricepere dreptul de control asupra activităţii consiliului de conducere a gospodăriei. Discutarea în adunările de partid a problemelor legate de dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective a devenit o practică curentă în cele mai multe gospodării. Să luăm de pildă organizaţia de bază a gospodăriei agricole colective „Scânteia" din comuna Insurăţei.

Cu prilejul discutării în adunarea de partid despre dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, care s'a făcut pe baza raportului prezentat de preşedintele gospodăriei, tov. Mocanu Ilie, adunarea a recomandat consiliului de conducere să înfiinţeze şi să dezvolte la maximum o serie de ramuri de producţie, hotărînd totodată intensificarea muncii politice pentru mobilizarea colectiviştilor la folosirea cât mai raţională a resurselor locale. Membri de partid ca Ion Nedelcu, Ilie D. Stan şi alţii au primit sarcina să studieze şi să facă propuneri în vederea folosirii cât mai depline a resurselor locale. Descoperind noi posibilităţi de irigare, comuniştii au propus mărirea grădinii de zarzavat dela 12 ha. la 23 ha. Totodată s'au făcut propuneri pentru înfiinţarea unei crescătorii de păsări, etc. Pe baza recomandării organizaţiei de bază, adunarea generală a gospodăriei colective a hotărît ca în cursul acestui an să sporească considerabil avuţia obştească prin mărirea numărului de porci cu 140, a oilor cu 300, a stupilor de albine cu 50, etc.

Activiştii comitetului raional de partid ajută organizaţiile de bază să desfăşoare muncă politică de massă în rândurile colectiviştilor, să-i educe în spiritul atitudinii socialiste faţă de muncă şi faţă de avutul obştesc, în spiritul unei ascuţite vigilenţe pentru descoperirea şi zădărnicirea uneltirilor duşmanului de clasă. In mai multe gospodării colective munca politică de massă s'a îmbunătăţit, a devenit mai bogată în conţinut, mai combativă. In gospodăria colectivă din comuna Golăşei, de pildă, agitatorii, repartizaţi pe brigăzi, citesc în mod organizat ziarul şi discută cu colectiviştii problemele mai importante de politică internă şi externă.

O rodnică activitate au depus agitatorii din această gospodărie pentru popularizarea în rândurile colectiviştilor a agrominimului, pentru antrenarea lor în întrecerea socialistă. In gospodărie funcţionează cercuri agrotehnice sub conducerea specialiştilor, se ţin numeroase conferinţe.

Munca politică educativă a contribuit în mare măsură la succesele obţinute de gospodărie. In momentul de faţă, gospodăria colectivă din Golăşei este una dintre cele mai înfloritoare din raion. Ea are 27 vaci, 385 oi, o grădină de zarzavat de 15 hectare, care numai în cursul anului trecut a adus un venit de 180.000 lei. Gospodăria colectivă a obţinut recolte de două ori mai mari decât ţăranii cu gospodării individuale. Dezvoltarea gospodăriei se oglindeşte în creşterea nivelului de trai al colectiviştilor. Pentru fiecare zi-muncă colectiviştii au primit anul trecut 8,95 kg. cereale. Ca urmare a rezultatelor dobândite de gospodărie, numărul colectiviştilor a crescut. dela constituirea ei şi până acum cu 328 familii.

In ultimul timp se îmbunătăţeşte munca culturală de massă. Munca politică educativă desfăşurată de organizaţiile de bază a făcut să crească vigilenţa colectiviştilor. Aşa au putut fi demascaţi o serie de chiaburi ca Dinu Ionescu, Vasile Iconaru, Micu V. Pungă, care au încercat să se strecoare în gospodăriile colective.

In conducerea politică a gospodăriilor colective, comitetul raional de partid are însă şi numeroase lipsuri. Astfel, din cauza ajutorului insuficient dat de comitetul raional, unele organizaţii de bază din gospodăriile colective, ca, de pildă, cea din Liscoteanca, nu s'au ridicat încă la rolul de conducător politic al activităţii colectiviştilor. Aci se mai produc încălcări ale statutului, nu se duce lupta pentru dezvoltarea atitudinii socialiste faţă de muncă şi faţă de avutul obştesc, pentru combaterea manifestărilor de indisciplină.

O lipsă serioasă a comitetului raional de partid o constitue faptul că s'a preocupat într'o măsură cu totul insuficientă de conţinutul învăţământului politic al comuniştilor, că n'a asigurat legarea lui strânsă de sarcinile întăririi gospodăriilor colective.

Problemele mari şi complicate pe care le pune conducerea gospodăriilor agricole colective cer o serioasă ridicare a nivelului de cunoştinţe economice al activiştilor comitetului raional. Trebue să acordăm mai multă atenţie decât până acum studierii de către activiştii noştri a economiei agriculturii, a agrotehnicii înaintate, a organizării producţiei gospodăriei colective.

Perioada de pregătire a Congresului fruntaşilor din gospodăriile colective constitue un bun prilej pentru a îmbunătăţi conducerea politică a gospodăriilor colective.

Comitetul raional sprijină gospodăriile colective să organizeze dezbaterea temeinică a proiectului noului statut model. Trebue să asigurăm ca adunările în care se dezbate proiectul noului statut să fie cât mai bine organizate şi să se desfăşoare în cât mai bune condiţiuni, în aşa fel încât să stimuleze pe colectiviştii în lupta pentru întărirea şi dezvoltarea neîncetată a gospodăriilor colective.

Trebue să activizăm pe comuniştii din gospodăriile colective, astfel ca fiecare membru de partid să se simtă răspunzător pentru bunul mers al gospodăriei. Trebue intensificată munca de popularizare a succeselor gospodăriilor colective spre a-i convinge prin fapte pe ţăranii muncitori de imensa superioritate a agriculturii socialiste.

In Comitetul Politic al O. N. U.

Incheierea discuţiei generale asupra propunerilor poloneze

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS

In şedinţa din dimineaţa zilei de 16 Aprilie, Comitetul Politic a încheiat discuţia generală asupra propunerilor poloneze cu privire la măsurile pentru înlăturarea primejdiei unui nou război mondial şi întărirea păcii şi prieteniei între popoare. Ultimii care au luat cuvântul la discuţii au fost reprezentanţii Indiei şi Poloniei.

Reprezentantul Indiei, Menon, a arătat că discutarea problemei ridicate de delegaţia poloneză şi a proiectului de rezoluţie prezentat de această delegaţie a dovedit că numeroase delegaţii la Adunarea Generală sunt animate de dorinţa de a se ajunge la o înţelegere asupra problemelor în litigiu şi, înainte de toate asupra problemei încetării războiului în Coreea. Analizând în amănunt noua propunere a Republicii Populare Chineze şi a Republicii Populare Democrate Coreene, sprijinită şi de guvernul U.R.S.S., delegatul Indiei a subliniat că această propunere a deschis drumul spre rezolvarea problemei încetării operaţiunilor militare în Coreea.

Sprijinind proiectul de rezoluţie cu privire la această problemă prezentat de delegaţia braziliană, reprezentantul Indiei a cerut delegaţiei poloneze să nu insiste asupra punerii la vot a proiectului ei de rezoluţie, subliniind că după părerea delegaţiei Indiei şi a multor altor delegaţii, noua propunere a R.P. Chineze şi R.P.D. Coreene în chestiunea repatrierii prizonierilor de război va duce la o rezolvare favorabilă a tratativelor dela Panmunjon şi operaţiunile militare în Coreea vor înceta

Luând apoi cuvântul, şeful delegaţiei poloneze Skrzeszewski, ministrul afacerilor externe al R.P. Polone, a declarat următoarele :

In legătură cu faptul că guvernele Republicii Populare Chineze şi Republicii Populare Democrate Coreene au luat o nouă iniţiativă pentru a se ajunge la încheierea unui acord de armistiţiu şi la încetarea războiului în Coreea, precum şi în legătură cu faptul că în momentul de faţă se duc tratative la Panmunjon, delegaţia poloneză, date fiind aceste condiţii, nu va pune la vot propunerile ei în problema coreeană şi consideră posibil să sprijine proiectul de rezoluţie prezentat de delegaţia braziliană, care a fost revizuit pentru a doua oară.

In ce priveşte punctele 2 şi 3 din proiectul de rezoluţie polonez, delegaţia Republicii Polone, după ce a ascultat discuţiile pe marginea problemelor cuprinse în aceste puncte ale rezoluţiei, declară — din însărcinarea guvernului său — următoarele :

Noi nu insistăm ca aceste puncte, adică punctul 2 şi 3 din proiectul nostru de rezoluţie, să fie puse la vot, deoarece, după cum a reieşit din discuţii, problemele cu prinse aci mai trebue desbătute. Ţinând seama de timpul limitat care a mai rămas până la încheierea actualei sesiuni, delegaţia poloneză nu insistă asupra punerii la vot a punctelor 2 şi 3 şi îşi rezervă dreptul de a ridica problemele menţionate în punctele 2 şi 3 ale rezoluţiei ei, la viitoarea sesiune a Adunării Generale.

Luând apoi cuvântul, delegatul Israelului s'a dedat, în mod cu totul neaşteptat pentru multe delegaţii, la atacuri calomnioase la adresa Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară şi a politicii lor paşnice precum şi la adresa statelor arabe.

Reprezentanţii Siriei, Libanului şi Irakului au condamnat în mod energic încercarea delegaţiei Israelului de a semăna neîncredere între popoarele ţărilor arabe şi popoarele altor ţări.

Reprezentantul Cehoslovaciei, V. David, a arătat că atacul calomnios al delegatului israelian are drept scop să împiedice realizarea unei colaborări paşnice între popoare.

Şeful delegaţiei Uniunii Sovietice, A. I. Vişinschi, a declarat că cuvântarea delegatului israelian nu are absolut nicio legătură nici cu proiectul de rezoluţie brazilian şi nici cu întreaga problemă, în general, aflată în discuţia Comitetului Politic.

Au luat apoi cuvântul delegaţii unei serii de ţări pentru a-şi motiva votul.

Reprezentantul Franţei şi-a exprimat satisfacţia în legătură cu declaraţia făcută de A. I. Vişinschi în sprijinul proiectului de rezoluţie al delegaţiei braziliene, declaraţie care după părerea delegaţiei franceze oglindeşte dorinţa de colaborare a delegaţiei sovietice.

După cum s'a mai anunţat, proiectul de rezoluţie al delegaţiei braziliene a fost pus apoi la vot şi adoptat cu 60 de voturi. Ştirea comunicată de preşedintele Comitetului că proiectul de rezoluţie a fost adoptat în unanimitate a fost primită de delegaţi şi public cu aplauze.

Cu aceasta, şedinţa de dimineaţă a Comitetului Politic a luat sfârşit.

In şedinţa din după amiaza zilei de 16 Aprilie, o serie de delegaţi au luat cuvântul pentru a-şi motiva votul în legătură cu proiectul de rezoluţie brazilian. Relevând unanimitatea cu care a fost adoptat proiectul de rezoluţie brazilian, reprezentantul S.U.A., Gross, a declarat că din partea lor, S.U.A. vor lua toate măsurile pentru a duce la îndeplinire rezoluţia adoptată.

Delegatul Angliei, Jebb, a arătat că votul dat rezoluţiei braziliene a făcut să crească speranţele în încheierea grabnică a armistiţiului în Coreea şi în stabilirea unei colaborări între ţările cu regimuri diferite.

Luând apoi cuvântul, delegaţii Indiei, Boliviei, republicilor Chile şi Peru, Iranului şi altor câteva ţări, au subliniat marea importanţă a unanimităţii, realizate cu prilejul votării proiectului de rezoluţie brazilian, nu numai pentru rezolvarea cât mai grabnică a problemei coreene, ci şi pentru destinderea încordării internaţionale.

Luând apoi cuvântul pentru a-şi motiva votul, şeful delegaţiei sovietice, A. I. Vişinschi, a declarat între altele :

„Delegaţia Uniunii Sovietice este întru totul de acord cu acest mod de a pune problema şi cu declaraţia delegaţiei poloneze, aşa cum este de acord cu motivele după care s'a călăuzit delegaţia poloneză când a luat această hotărîre importantă. Iată dece delegaţia Uniunii Sovietice a considerat raţional şi util să sprijine propunerea delegaţiei poloneze şi să sprijine proiectul de rezoluţie prezentat de delegaţia braziliană.

Noi am fost profund convinşi în acel moment, după cum suntem şi acum convinşi, că acest lucru este pe deplin raţional. Suntem deasemenea convinşi că încheierea cu succes a tratativelor în Coreea cu privire la schimbul prizonierilor bolnavi şi răniţi, problemă în care guvernul coreean şi-a manifestat iniţiativa lui nobilă, va asigura şi reuşita tratativelor ulterioare şi va duce la încheierea lor cu succes.

Iată pentru ce delegaţia Uniunii Sovietice a votat pentru rezoluţia braziliană. Delegaţia noastră este deasemenea de acord şi cu cealaltă propunere a delegaţiei poloneze şi anume cu aceea de a nu insista asupra punerii la vot a punctelor 2 şi 3 din proiectul polonez care, după cum vă amintiţi, sunt consacrate unor probleme foarte importante. Aceasta nu pentrucă ne îndoim câtuşi de puţin de justeţea propunerilor noastre cu privire la probleme ca reducerea armamentelor, interzicerea folosirii bombei atomice, încheierea unui Pact al Păcii — de importanţa lor pentru cauza păcii, — vom spune încă mai mult — de importanţa lor hotărîtoare pentru a asigura o pace trainică, o pace îndelungată. Suntem convinşi că atât timp cât continuă goana înarmărilor şi folosirea armei atomice nu este interzisă, atât timp cât nu există o lege internaţională care să interzică fabricarea bombelor atomice, securitatea internaţională nu poate fi asigurată. In aceste condiţii, noi socotim că este just să ne declarăm de acord cu propunerea delegaţiei poloneze de a nu insista asupra punerii la vot a propunerilor formulate în punctele 2 şi 3 din proiectul de rezoluţie polonez".

Inceperea examinării plângerii guvernului birman

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS

In şedinţa din dimineaţa zilei de 17 Aprilie, Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. a început examinarea plângerii guvernului birman în legătură cu agresiunea săvârşită împotriva Birmaniei de către trupele gomindaniste, dirijate din Formoza.

Luând cuvântul, U Min Tein, reprezentantul Birmaniei, a subliniat că guvernul birman recunoaşte guvernul Republicii Populare Chineze ca fiind unicul guvern legal al Chinei. Vorbitorul a subliniat atitudinea negativă a guvernului său faţă de „guvernul" Clan Cai-şi, adăugând că plângerea Birmaniei „este îndreptată împotriva grupului care în momentul de faţă ţine sub ocupaţie Formoza..."

Reprezentantul birman a subliniat apoi că gomindaniştii care operează în prezent în Birmania sunt echipaţi aproape în întregime cu arme americane.

U Min Tein a făcut apoi o expunere de motive asupra proiectului de rezoluţie prezentat de guvernul Birmaniei, care cere Adunării Generale să recomande Consiliului de Securitate să condamne „guvernul gomindanist din Formoza" pentru agresiunea săvârşită şi să ia toate măsurile necesare pentru a asigura încetarea imediată a acestor acte de agresiune.

Intr'o scurtă declaraţie, reprezentantul Indiei, Menon, a sprijinit cu hotărîre plângerea Birmaniei.

In şedinţa din după amiaza zilei de 17 Aprilie, Comitetul Politic a continuat examinarea plângerii guvernului birman în legătură cu agresiunea din partea gomindaniştilor.

Reprezentantul Cehoslovaciei, Kaiser, a declarat că va vota pentru proiectul de rezoluţie al Birmaniei.

Lucrările Consiliului Economic şi Social al O. N. U.

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS

Consiliul Economic şi Social a început examinarea principalei probleme cuprinse în ordinea de zi — raportul pregătit de secretariatul O.N.U., cu privire la situaţia economică mondială.

Reprezentantul francez, Boris, a arătat că în esenţă acest raport reprezintă un istoric al conjuncturii economice create de reînarmare. Ocupându-se de situaţia economică a Franţei, Boris a subliniat că spre sfârşitul anului 1952 şi îndeosebi în ultimele câteva luni, în activitatea industriei franceze se constată un declin, a început „stagnarea economică" (putrezirea — N.R.) care s'a exprimat mai ales prin reducerea numărului muncitorilor ocupaţi.

Vorbind despre „fenomenele alarmante" din economia ţărilor occidentale, el a subliniat desechilibrul din balanţa de plăţi a multor ţări.

Reprezentantul francez a spus că comerţul Europei suferă din cauza obstacolelor create de tarifele vamale protecţioniste ale S.U.A. Vorbind despre posibilitatea unei depresiuni grave în viitorul apropiat, mai ales în S.U.A., el a adăugat că o depresiune în S.U.A., chiar pe scară mai redusă decât cea din 1937-1938, va putea să provoace „perturbări economice şi sociale" în alte ţări, cu alte cuvinte în ţările din lumea capitalistă.

Delegatul belgian, Van Ley, a declarat că primele simptome serioase ale depresiunii au şi apărut în ţara sa în 1952 şi s'au accentuat în 1953 Suntem noi oare gata să facem faţă acestei depresiuni ? — a întrebat el.

Delegatul S.U.A., Wardsworth, a susţinut că îngrijorarea delegaţiilor francezi şi belgieni în ceeace priveşte dezvoltarea în viitor a producţiei nu este întemeiată. După părerea lui, economia americană nu ar fi ameninţată de depresiune, întrucât guvernul ar dispune de pârghiile necesare pentru influenţarea economiei.

Vorbind despre principalii factori care turbură echilibrul economiei ţărilor occidentale, reprezentantul Angliei, Jebb, a arătat în primul rând că rezervele de aur şi de valută sunt repartizate inegal între ţări. El a subliniat că în 1950, rezervele de aur şi de valută ale tuturor ţărilor capitaliste, cu excepţia Statelor Unite ale Americii, au scăzut în comparaţie cu volumul comerţului mondial de mai bine de două ori faţă de 1937. Jebb a caracterizat această situaţie ca fiind extrem de periculoasă şi a cerut o schimbare în repartizarea rezervelor de aur şi de valută între ţări.

Ca şi alţi reprezentanţi ai ţărilor occidentale, Jebb a atras atenţia Consiliului asupra restricţiilor pe care le impun Statele Unite, exportului de mărfuri străine pe piaţa americană. Atât timp cât S.U.A. nu vor lua măsuri în domeniul politicii interne şi externe pentru a înlătura obstacolele din calea importului de mărfuri străine în S.U.A., a declarat reprezentantul Angliei, nu ne putem aştepta la o ameliorare a comerţului internaţional. Este inadmisibil ca sarcina de a înlătura deficitul balanţei de plăţi cu S.U.A. să revină şi în viitor numai partenerilor comerciali ai S.U.A.

Prima etapă a „Cursei Scânteii"

Cu mult înainte de ora 11, mii de oameni s'au adunat în Piaţa Universităţii pentru a adresa drum bun participanţilor la cea de a 6-a ediţie a tradiţionalei întreceri cicliste „Cursa Scânteii".

Pornind în formaţie de defilare coloana cicliştilor s'a îndreptat spre Piaţa Scânteii unde au fost primiţi cu flori şi aplauze însufleţite de oamenii muncii veniţi să asiste la plecarea oficială în prima etapă.

Este ora 11.45. Cicliştii s'au aliniat pe echipe gata de plecare. Tovarăşul Ştefan Voicu, redactor şef adjunct al ziarului „Scânteia", a urat cicliştilor drum bun, îndemnându-i să lupte cu toate forţele lor tinereşti pentru a contribui la afirmarea mişcării noastre sportive puse în slujba educării patriotice a maselor, în slujba păcii. In numele participanţilor la „Cursa Scânteii" a luat cuvântul maestrul sportului Ion Ioniţă, care a subliniat bucuria pe care o resimte fiecare participant la „Cursa Scânteii", minunată întrecere sportivă care contribue an de an la afirmarea unor ciclişti tineri, la creşterea măestriei lor.

Copiii dela Căminul Combinatului Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" au oferit cicliştilor garoafe roşii, urându-le totodată succese în întrecerea lor.

Incă dela plecare cursa se desfăşoară într'un ritm viu datorită îndeosebi cicliştilor din asociaţia „Dinamo". Multă vreme cicliştii au mers în grup compact cu o viteză medie de 40 km pe oră. Pe măsură ce ne apropiem de Ploeşti starea timpului se înrăutăţeşte ; vântul suflă din ce în ce mai puternic şi primele picături de ploaie prind să cadă pe obrajii înfierbântaţi ai cicliştilor. Sportivii înfruntă cu dârzenie vremea neprielnică. Deasemeni în ciuda ploii care se înteţeşte mii şi mii de oameni ai muncii adunaţi pe marginea şoselei întâmpină cu dragoste pe participanţii la „Cursa Scânteii". Intreg traseul este impodobit cu inscripţii de salut, drapele şi ghirlande de flori. Prima etapă a „Cursei Scânteii" a prilejuit o călduroasă şi entuziastă manifestare de dragoste a oamenilor muncii faţă de partid.

La intrarea în Ploeşti ca şi pe străzile oraşului se desfăşoară lupta aprigă între concurenţii din primul pluton. Fiecare dintre ei este însufleţit de dorinţa de a trece primul prin oraşul drag al petroliştilor.

La ieşirea din oraş ploaia se înteţeşte dar ea nu poate împiedica manifestaţia localnicilor care aplaudă din toată inima eforturile pe care le depun cicliştii. După două ore de drum s'au străbătut 76 km.

In depărtare au început să se zărească vârfurile încă înzăpezite ale Bucegilor. Cicliştii, având în frunte pe Nicolae Chicomban, trec prin Câmpina şi se îndreaptă cu repeziciune spre minunatele localităţi de pe Valea Prahovei. Incă dela Breaza se produce o resfirare a plutonului fruntaş care se împarte în câteva grupe. Pe rând Nicolae Maxim, Victor Georgescu şi Constantin Stănescu încearcă unele acţiuni cu scopul de a se distanţa de ceilalţi concurenţi, dar atât vântul puternic ce suflă din faţă cât şi replica hotărîtă a celorlalţi ciclişti fac ca aceste încercări să nu reuşească. Se apropie urcuşul dela Posada, porţiunea cea mai grea a etapei. Cicliştii mai încercaţi şi mai cu seamă „căţărătorii" caută să obţină un avantaj în acest loc. Trecerea punctului celui mai înalt dovedeşte că mulţi tineri ciclişti au făcut faţă cu cinste şi acestui examen greu, menţinându-se mereu în primele rânduri, animând cu puterea lor de luptă întrecerea.

La Predeal, grupul fruntaş alcătuit din 25 concurenţi are un avans de câteva minute faţă de un pluton care îi urmează. Lupta pentru primele locuri în această etapă se decide pe serpentinele ce coboară din Predeal şi mai ales pe Valea Timişului. Pedalând cu mult curaj pe şoseaua scăldată de ploaie, un grup de 12 ciclişti reuşesc să se distanţeze, intrând primii pe străzile Oraşului Stalin. Aci, în frumosul oraş muncitoresc care poartă numele neuitatului părinte şi conducător al popoarelor, oamenii muncii au făcut o primire entuziastă participanţilor la „Cursa Scânteii", exprimându-şi odată mai mult dragostea pentru sportivii patriei noastre. Ei au avut satisfacţia de a aplauda o admirabilă încheiere a primei etape în care după o întrecere aprig disputată, tânărul ciclist Ion Constantinescu din echipa C.C.A. a dobândit victoria, trecând primul linia de sosire. Cu trei secunde în urmă a sosit un grup de 11 ciclişti printre care se aflau : Victor Georgescu, Traian Chicomban, Constantin Datcu, Niţă Eftimie, Ştefan Sobe, Dumitru Liritis, Gheorghe Şandru, Ervant Norhadian şi Octavian Amza. Câştigătorul etapei a parcurs cei 166 km. în 4 ore, 56 minute şi 5 secunde, performanţă deosebit de valoroasă ţinând seama de grelele condiţii atmosferice în care a fost realizată. Pe echipe, locul I a revenit formaţiei Dinamo II, urmată de Dinamo I şi C.C.A. I.

Seara, în cadrul unei reuniuni tovărăşeşti, participanţii la „Cursa Scânteii" au primit numeroase daruri oferite de o serie de întreprinderi şi instituţii din Oraşul Stalin.

Astăzi la orele 12 se va da plecarea în cea de a II-a etapă a „Cursei Scânteii" pe distanţa Oraşul Stalin-Bucureşti. In jurul orei 17 va avea loc sosirea în faţa Combinatului Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin". Incepând dela orele 15, prin megafoanele instalate la locul de sosire se vor transmite ştiri despre desfăşurarea celei de a doua etape a „Cursei Scânteii".

P. DAVID

NOTE EXTERNE

Noi alegeri în Japonia

La 19 şi 24 Aprilie au loc alegeri pentru cele două camere ale parlamentului japonez : la 19 Aprilie pentru Camera inferioară, iar la 24 Aprilie pentru 50% din numărul total al locurilor din Camera consilierilor.

Noile alegeri se ţin la numai 6 luni după precedentele alegeri generale care au avut loc la 1 Octombrie 1952. Agravarea situaţiei economice, restrânsa majoritate de care dispunea guvernul Ioşida în parlament şi scindarea chiar a acestei majorităţi în mai multe fracţiuni lăsau să se întrevadă apropierea crizei politice.

Criza a fost grăbită de hotărîrea luată de Camera inferioară la 2 Martie 1953 cu privire la sancţionarea primului ministru Ioşida pentru jignire adusă unui deputat. După abia două săptămâni, la 14 Martie, în urma unor dezbateri furtunoase, Camera inferioară a parlamentului japonez şi-a exprimat neîncrederea în guvernul Ioşida cu 229 de voturi contra 218. Indată după vot guvernul a dat citire hotărîrii de dizolvare a Camerei şi a fixat noi alegeri pentru ziua de 19 Aprilie.

Presa burgheză şi posturile de radio japoneze, încercând să ascundă poporului adevăratele cauze ale evenimentelor care au dus la dizolvarea Camerei inferioare, reduc totul la divergenţele personale dintre leaderii partidului liberal.

Dar actuala criză îşi are cauze mult mai adânci. Politica lui Ioşida, de remilitarizare şi refascizare a ţării şi de totală subordonare a economiei ţării faţă de monopolurile americane a provocat o indignare şi rezistenţă crescândă din partea celor mai largi pături populare.

Nicicând poporul japonez nu s'a aflat într'o situaţie mai dezastruoasă decât acum. Exploatat crunt de către burghezia autohtonă şi de către monopolurile americane, poporul japonez îndură suferinţe de neînchipuit în timp ce marile monopoluri storc profituri fabuloase. In ţară numărul şomerilor totali şi parţiali a depăşit cifra de 10 milioane.

In acelaş timp creşte tributul pe care oamenii muncii trebue să-l plătească sub formă de impozite politicii de militarizare şi de reînarmare, şi odată cu ei cresc şi preţurile la mărfurile de larg consum, în timp ce salariile rămân cu mult în urmă. Ţărănimea se află deasemenea într'o stare jalnică. Ca şi în trecut, la sate domină moşierii şi chiaburii. Ţăranii dijmaşi sunt izgoniţi de pe pământurile lor pe care le-au lucrat vreme îndelungată, iar în locul ogoarelor apar mereu noi aerodromuri şi baze militare americane. In presă abundă informaţii despre ţăranii care neavând cu ce să-şi hrănească copiii îi vând : fetele — caselor de toleranţă, băieţii — fabricanţilor.

Poporul japonez nu primeşte cu resemnare acest greu jug pe grumazul său. Avântul luptei clasei muncitoare în frunte cu Partidul Comunist, demonstrează în mod evident creşterea conştiinţei de clasă a proletariatului japonez, creşterea rolului lui ca hegemon în mişcarea democratică a ţării.

In cursul anului 1952 au avut loc cinci mari greve de massă, îndreptate împotriva măsurilor represive antimuncitoreşti ale guvernului Ioşida. Numai la greva din 20 Iulie 1952 au participat direct 4.500.000 de oameni ai muncii ; înafară de aceasta, 8.000.000 de oameni ai muncii au participat la mitinguri de protest, greve parţiale şi la alte forme de luptă împotriva politicii lui Ioşida. In alegerile din 1 Octombrie 1952, partidul lui Ioşida a pierdut 43 locuri în parlament. Legea electorală frauduloasă de care dispune Ioşida, una din acele legi tipice astăzi pentru regimurile antipopulare şi fascizante ale burgheziei din ţările capitaliste, constitue încă un mijloc odios de falsificare a voinţei poporului. In baza acestei legi a fost posibil ca în alegerile trecute Partidul Comunist care, deşi a avut, după cât a mărturisit guvernul aproape 900.000 voturi, să nu obţină niciun loc în parlament.

In cadrul alegerilor din 19 şi 24 Aprilie, poporul japonez îşi uneşte forţele pentru a-şi manifesta hotărîrea de a se opune politicii trădătoare a lui Ioşida şi a sprijinitorilor săi. Taberele care se înfruntă şi-au fixat poziţiile. Grupările şi partidele reacţionare în spatele cărora se află marea finanţă, jonglează cu diferite promisiuni demagogice menite să înduce în eroare alegătorii. Forţele democratice ale ţării, în avantgarda cărora păşeşte Partidul Comunist Japonez, se pronunţă cu fermitate pentru o politică de pace şi pentru restabilirea independenţei şi suveranităţii poporului japonez, împotriva ocupaţiei americane. In front unit cu Partidul Comunist se prezintă Partidul muncitoresc-ţărănesc japonez şi Comitetul de legătură în vederea reconstrucţiei Partidului socialist din Japonia.

Cu toată teroarea dezlănţuită împotriva lor, forţele democrate din Japonia au desfăşurat o campanie electorală energică, pentru un guvern democratic, pentru un trai mai bun, pentru pace.

In ședința Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace

Cuvântarea primului ministru Vilem Siroky

PRAGA 17 (Agerpres). — Ceteka transmite:

După cum s'a mai anunțat, în ședința din 16 Aprilie a Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace, primul ministru Vilem Siroky a făcut o declarație în numele guvernului.

In ședința sa din 21 Martie 1953, a declarat V. Siroky, Adunarea Națională a exprimat voința unanimă a întregului popor, alegând ca președinte al Republicii Cehoslovace pe cel mai apropiat tovarăș de luptă al tovarășului Gottwald, pe fiul credincios al clasei muncitoare cehoslovace, Antonin Zapotoky.

In năzuința și hotărîrea sa neclintită de a înainta continuu, mână în mână cu marea noastră aliată, Uniunea Sovietică, guvernul Republicii Cehoslovace se va bizui pe unitatea dintre oamenii muncii dela oraș și sat — chezășia de nădejde a trăiniciei și a forței statului nostru. Această unitate va fi izvorul forțelor sale și al hotărîrii sale de a conduce viața de stat și viața obștească a Republicii noastre, urmând învățătura nemuritoare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin și păstrând credința poruncilor lui Clement Gottwald.

In ceeace privește politica internă, a continuat Vilem Siroky, guvernul consideră că principala sa sarcină este de a asigura sub toate aspectele continua dezvoltare puternică a construcției socialiste, avântul continuu al producției industriale și agricole, ca bază materială a creșterii rapide a bunăstării, a culturii și a învățământului societății socialiste. In rezolvarea problemelor construcției socialiste, guvernul se va călăuzi după legea economică fundamentală a socialismului. El se va călăuzi după învățătura tovarășului Stalin, potrivit căreia principalul scop al economiei socialiste este asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției pe baza tehnicii celei mai înaintate. Deaceea, a declarat V. Siroky, guvernul va depune toate eforturile, înainte de toate pentru a asigura creșterea continuă a producției industriale socialiste și, în primul rând, dezvoltarea rapidă a producției principalelor ramuri ale industriei, care au o însemnătate hotărîtoare pentru dezvoltarea permanentă a economiei naționale, pentru aplicarea cea mai largă a tehnicii noi și, pe această bază, pentru creșterea necontenită a productivității muncii.

Vom continua transformarea socialistă a satului prin întărirea economică și organizatorică a cooperativelor agricole unice, prin sporirea continuă a numărului membrilor cooperativelor, precum și prin crearea de cooperative noi. Bazându-ne pe alianța trainică dintre clasa muncitoare și țărănimea cu gospodării mici și mijlocii, vom continua să-i convingem pe țăranii muncitori de justețea drumului nostru, să-i atragem în cooperativele agricole unice și în felul acesta să asigurăm trecerea hotărîtă a satului la marea producție socialistă.

Călăuzindu-ne după legea economică fundamentală a socialismului, vom cere tuturor ministerelor să se preocupe sistematic de perfecționarea producției pe baza tehnicii celei mai înalte. Deaceea, vom sprijini prin toate mijloacele progresul științific și tehnic, aplicarea consecventă în practică a realizărilor activității de cercetări științifice și ale raționalizatorilor și, în special, folosirea deplină a tuturor realizărilor științei și tehnicii sovietice.

Educarea cadrelor de specialiști cere o preocupare deosebită și sistematică. In această chestiune vom fi călăuziți de învățătura tovarășului Stalin că la educarea cadrelor de specialiști nu trebue neglijată nici latura politică și nici cea a specialității.

Năzuim spre o continuă dezvoltare puternică a forțelor de producție, ne vom bizui și de acum înainte pe sprijinul și pe ajutorul Uniunii Sovietice. După cum se știe, poporul sovietic și guvernul sovietic ne acordă un ajutor dezinteresat din ce în ce mai larg în construcția noastră. Fără acest ajutor succesul construcției socialiste ar fi de neconceput. El este un ajutor multilateral. Uniunea Sovietică ne ajută prin faptul că ne împărtășește uriașele sale realizări în domeniul științei și tehnicii.

In afară de aceasta, ea pune la dispoziția noastră uriașa experiență de planificare și organizare a economiei socialiste acumulată în cursul cincinalelor staliniste, ne livrează materii prime și mașini din cele mai moderne și asigură desfacerea produselor industriei noastre pentru mulți ani de acum înainte.

Guvernul, ca un slujitor credincios al poporului, va fi călăuzit în toate hotărîrile sale de interesele și de nevoile omului.

Faptul că oamenii muncii sunt conștienți că lucrează pentru sine, pentru fericirea și binele copiilor lor, constitue izvorul entuziasmului lor în muncă și al noii atitudini, conștiente, față de muncă ca față de o chestiune de onoare, vitejie și eroism.

Trebue adâncită educația în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar pentru ca ea să devină un izvor creator de muncă plină de abnegație și un reazim puternic al apărării patriei. Succesul construcției economice și culturale socialiste este de neconceput fără un stat democrat-popular trainic și puternic care se bizuie pe încrederea și sprijinul celor mai largi pături ale oamenilor muncii și se află în slujba poporului muncitor.

Ne vom preocupa în cea mai mare măsură de întărirea continuă a statului nostru democrat-popular.

A întări orânduirea noastră de stat democrat-populară înseamnă a întări continuu, sub toate aspectele, disciplina de stat în producție și în muncă.

Statul nostru democrat-popular, a continuat V. Siroky, este și va continua să fie intransigent față de dușmanii interni și externi întrucât, dacă nu am fi intransigenți față de dușmani, nu am reuși să apărăm de ei patria noastră și construcția noastră socialistă. Suntem conștienți că cu cât mergem mai repede și cu mai mult succes spre socialism, cu atât este mai perfid și mai mârșav dușmanul. Organele securității noastre naționale și de stat, sprijinite activ de întregul popor muncitor, care le acordă încredere, precum și justiția noastră populară stau de strajă muncii pașnice constructive.

In afară de aceasta, forța și trăinicia statului nostru democrat-popular se bizue pe puterea noastră de apărare pe care o vom întări pe toate căile.

Suntem plini de mândrie și satisfacție la gândul că suntem legați prin legături veșnice de alianță și prietenie cu eroicul popor sovietic, la gândul că suntem membri folositori ai lagărului internațional al păcii, democrației și socialismului făurit de marele Stalin și condus de Uniunea Sovietică. Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste ne-a eliberat de sub jugul fascist și ne-a ajutat să construim o republică democrat-populară liberă, independentă, unită și puternică. Este mai presus de orice îndoială că politica gottwaldistă de prietenie și colaborare strânsă și credincioasă cu Uniunea Sovietică va asigura și pe viitor țării noastre independența, securitatea și pacea.

Suntem legați prin legături strânse de frăție și de prietenie cu toate popoarele lagărului mondial al păcii și democrației.

In domeniul politicii externe, noi vom urma și vom înfăptui neabătut linia principială trasată de Clement Gottwald, vom menține și întări pacea între popoare, vom asigura inviolabilitatea și independența republicii noastre, vom asigura și deacum înainte securitatea construcției noastre socialiste.

Guvernul republicii va continua să se călăuzească și pe viitor în politica sa externă după principiul leninist-stalinist al posibilității coexistenței și a întrecerii pașnice între cele două sisteme diferite — capitalist și socialist — și deaceea el împărtășește întrutotul punctul de vedere al guvernului Uniunii Sovietice exprimat de tovarășul Malencov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. „In prezent nu există nicio problemă litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi rezolvată pe cale pașnică pe baza înțelegerii reciproce între țările interesate". Republica noastră democrat-populară a aparat întotdeauna principiul colaborării pașnice internaționale în spiritul principiului democratic al egalității.

Guvernul nostru salută inițiativa guvernelor Republicii Populare Chineze și Republicii Populare Democrate Coreene în ceeace privește reluarea tratativelor de armistițiu și soluționarea ultimei chestiuni litigioase, aceea a repatrierii prizonierilor de război în general. Acest nou pas pașnic al celor două guverne indică adevărata cale spre realizarea armistițiului și terminarea războiului în Coreea și deschide calea spre întărirea păcii și securității popoarelor din Extremul Orient și din lumea întreagă.

Guvernul nostru folosește orice posibilitate pentru soluționarea pașnică a problemei germane. Suntem de părere că remilitarizarea Germaniei occidentale și reînvierea Wehrmachtului german nazist amenință pacea lumii întregi și îndeosebi pacea Europei. O Germanie unită, democrată și iubitoare de pace este cea mai bună chezășie a păcii.

Poporul nostru își continuă munca creatoare, constructivă cu încredere și credință fermă în propriile sale forțe. Poporul nostru are încredere și credință fermă în propriile sale forțe pentrucă știe că în fruntea Partidului Comunist Cehoslovac se află Comitetul Central gottwaldist, colectivul tovarășilor de luptă ai lui Clement Gottwald, educați și oțeliți de el în spiritul intransigenței comuniste față de lipsurile proprii, în spiritul dragostei și devotamentului nestrămutat față de cauza clasei muncitoare și a socialismului, al atașamentului și credinței față de marea Uniune Sovietică — primul stat socialist. Increderea și credința fermă în forțele noastre ne sunt insuflate de mărețul exemplu al Uniunii Sovietice care înfăptuește cu mult succes, în spiritul genialei învățături a tovarășului Stalin, trecerea dela socialism la comunism, deschide în fața întregii omeniri o epocă nouă în dezvoltarea societății omenești — epoca socialismului și comunismului și ne arată minunatele perspective ale eforturilor noastre constructive.

V. Siroky și-a încheiat cuvântarea prin cuvinte de salut în cinstea președintelui republicii, Antonin Zapotoky. Toți deputații s'au ridicat în picioare și au aplaudat îndelung.

Evenimentele din Coreea

PHENIAN 17 (Agerpres). — TASS transmite:

In comunicatul din 17 Aprilie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a R.P.D. Coreene se anunță că unitățile Armatei Populare și ale voluntarilor chinezi au dus pe toate fronturile lupte de mică importanță împotriva intervenționiștilor americano-englezi și a trupelor lisînmaniste.

La 17 Aprilie, unitățile de artilerie antiaeriană ale Armatei Populare și pușcașii vânători de avioane au doborît trei avioane ale inamicului.

Scrisoarea adresată generalului Nam Ir de către generalul Harrison

NEW YORK 18 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Tokio al agenției United Press, comandamentul forțelor O.N.U. a trimis la Panmunjon următoarea scrisoare semnată de generalul locotenent William Harrison, șeful delegației S.U.A.

„Generalului Nam Ir, șeful delegației Armatei Populare Coreene și voluntarilor chinezi.

Comandantul șef al forțelor armate ale O.N.U. m'a împuternicit să dau indicații grupului de legătură al comandamentului Națiunilor Unite să se întâlnească cu grupul de legătură al părții dvs. la 18 Aprilie sau într'o zi cât mai apropiată de această dată — acceptabilă pentru partea dvs. — pentru a discuta chestiunile legate de reluarea ședințelor plenare ale delegațiilor la tratativele de armistițiu, așa cum a propus grupul dvs. de legătură la 11 Aprilie.

Comandamentul Națiunilor Unite a studiat declarația prezentată de dvs. cu privire la poziția oficială a părții dvs., dar el nu vede precizarea amănuntelor legate de declarațiile ministrului afacerilor externe, Clu En-lai, și mareșalului Kim Ir Sen, care a fost cerută în scrisoarea generalului Clark din 5 Aprilie. Ținând însă seama de faptul că în scrisoarea lor din 1 Aprilie comandanții dvs. s'au declarat de acord cu propunerea formulată în scrisoarea generalului Clark din 31 Martie, este de presupus că dvs. sunteți gata să acceptați propunerile comandamentului Națiunilor Unite sau să prezentați propuneri constructive proprii, care să constitue o bază trainică pentru reluarea ședințelor. In ceeace privește declarațiile ministrului afacerilor externe, Clu En-lai, și mareșalului Kim Ir Sen, comandamentul Națiunilor Unite consideră că următoarele măsuri, de pildă, ar fi rezonabile și constructive și ar putea duce la o soluționare rapidă a problemei prizonierilor de război.

1) Statul neutru să fie o țară ca Elveția care, prin tradiție, este recunoscută ca fiind potrivită pentru chestiuni de acest fel;

2) Prizonierii de război care nu vor fi repatriați direct să fie puși sub tutela statului neutru în Coreea;

3) După trecerea unei perioade de timp suficiente, de pildă 60 de zile, răstimp în care statul neutru să dea părților interesate posibilitatea de a stabili poziția persoanelor aflate sub tutela sa față de statul lor, statul neutru să ia măsuri pentru a soluționa pe cale pașnică soarta persoanelor rămase sub tutelă sa.

Comandamentul Națiunilor Unite este de părere că dacă ședințele plenare ale delegațiilor nu vor arăta că se va ajunge la un acord rezonabil, într'un termen rezonabil, va fi oportună o nouă întrerupere a ședințelor".

A. Gromîco numit prim adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a eliberat pe Andrei Gromico din funcția de ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Marea Britanie.

Consiliul de miniștri al U. R. S. S. l-a numit pe Andrei Gromico prim adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S.

I. Malic numit ambasador al U. R. S. S. în Marea Britanie

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a numit pe Iacob Malic ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Marea Britanie.

Consiliul de miniștri al U.R.S.S. a eliberat pe Iacob Malic din funcția de ministru adjunct al afacerilor externe al U.R.S.S.

Cuvântarea rostită de Churchill la Glasgow

LONDRA 18 (Agerpres). — Agenția Reuter transmite din Glasgow că la 17 Aprilie primul ministru englez Churchill a rostit o cuvântare la o întrunire a conservatorilor scoțieni. El a sprijinit declarația făcută la 16 Aprilie de președintele Eisenhower la Asociația americană a ziariștilor.

Churchill a declarat că salută „expunerea punctului nostru de vedere de către președintele Eisenhower".

In cuvântarea sa, Churchill a desmințit svonurile potrivit cărora ar intenționa să profite de bugetul prezentat în cursul acestei săptămâni pentru a fixa înainte de termen alegerile parlamentare în speranța de a mări majoritatea de care dispune partidul său în parlament.

Succese ale grevei generale a muncitorilor agricoli din Italia

ROMA 18 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s'a anunțat, la 16 Aprilie, 2.000.000 de muncitori agricoli din Italia au declarat grevă cu scopul de a sili pe moșieri să respecte legile privitoare la plătirea alocațiilor de șomaj și familiale precum și acordarea de ajutor medical gratuit. Milioane de dijmași, mici proprietari și membri ai cooperativelor agricole au sprijinit greva și au participat la meetingurile organizate de muncitorii agricoli. Majoritatea muncitorilor agricoli care fac parte din organizațiile sindicale democrat-creștine și social-democrate au participat la grevă.

Acțiunea unită a greviștilor a dat următoarele rezultate: în unele locuri moșierii s'au obligat ca în scurt timp să achite sumele datorate și să satisfacă celelalte revendicări.

Secretariatul Confederației Oamenilor Muncii din agricultură a publicat un comunicat în care anunță succesele grevei.

Zece ani dela răscoala din ghettoul Varșoviei

Se împlinesc astăzi 10 ani dela eroica răscoală din ghettoul Varșoviei împotriva cotropitorilor hitleriști.

Răscoala din ghettoul Varșoviei a avut loc în primăvara anului 1943, atunci când pe întreg cuprinsul Europei aflate încă sub ocupație hitleristă, lupta popoarelor prindea forțe noi, datorită victoriei istorice cucerite de Armata Sovietică la Stalingrad, datorită loviturilor tot mai nimicitoare pe care ea le dădea fiarei fasciste.

Până atunci 650.000 de evrei aflați în acelaș ghetto fuseseră deportați și exterminați de către hitleriști în lagărele dela Maidanek și Treblinka. La 19 Aprilie 1943, cei 60.000 de evrei rămași în viață s'au ridicat împotriva călăilor lor, preferând o moarte demnă în locul robiei.

Departe de a fi fost o acțiune nechibzuită sau un act de disperare, lupta răsculaților din ghettoul Varșoviei a constituit rezultatul unei munci conspirative îndelungate. In rândurile populației muncitoare evreești din Varșovia, având în frunte organizațiile muncitorești, acțiunile conspirative au început să se desfășoare încă din anul 1942, aceste organizații aflându-se în strânsă legătură cu mișcarea de rezistență din Polonia condusă de Partidul Muncitoresc Polonez.

Timp de șase săptămâni formațiunile blindate și SS ale fasciștilor care atacau cu înverșunare folosind mijloacele cele mai bestiale n'au reușit să-i înfrângă pe apărătorii ghettoului. Dar datorită luptei inegale, răscoala s'a terminat prin sacrificiul eroic al celor 60.000 de bărbați, femei și copii aflați acolo.

Au trecut zece ani dela memorabila răscoală din ghettoul Varșoviei. Dar reacțiunea internațională nu a încetat să folosească metodele ei de atățare a urii de rasă de învrăjbire a oamenilor, de oprimare națională și socială a popoarelor din țările capitaliste. Astăzi, sub oblăduirea trupelor de ocupație apusene, în Germania occidentală naziștii sunt repuși pe picioare și capătă posturi însemnate. In fruntea noului Wehrmacht sunt puși criminali de război ca generalii naziști Manteuffel, Schwerin, etc.

Dar popoarele nu mai vor să permită noi masacre hitleriste, lagăre ale morții, ele nu mai vor să vadă noi valuri de sânge.

Insuflețite de marile idei umaniste ale egalității și frăției între popoare, care au fost traduse în viață în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, popoarele întregii lumi luptă cu hotărîre pentru victoria acestor idei, pentru pace în lumea întreagă.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Opera de Stat: Fântâna din Bacciserai (ora 10.30), Carmen (ora 19.30); **Teatrul de Operetă:** Pericola (ora 15). N'a fost nuntă mai frumoasă (ora 19.30); **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Martin Rogers descoperă America (ora 10), Lupii (ora 15)), Revizorul (ora 19.30); **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Fericirea furată (ora 10), Gâștele (ora 15), Fericirea furată (ora 19.30); **Municipal:** Cum vă place (ora 10), Afaceriștii (ora 19.30); **Tineretului:** Cravata roșie (ora 10), Un flăcău din orașul nostru (orele 15 și 19.30); **Studioul Actorului de film „C. Nottara":** Micii burghezi (ora 19.30); **Teatrul Consiliului Central al Sindicatelor:** Ansamblul de cântece și dansuri; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Vinovați fără vină (ora 10), Macar Dubrava (ora 19.30); **Teatrul Evreesc de Stat:** Bolnavul închipuit (matineu și seara); **Ansamblul de Estradă:** Primul spectacol (orele 15.30 și 19.30); **Țăndărică:** Casa pisicii (ora 11 și 17).

CINEMATOGRAFE: I. C. Frimu, **Republica:** Noapte de Mai: **Patria, București, Elena Pavel:** Concertul maeștrilor artei ucrainiene: **Lumina, Libertății:** Spre cer: **23 August:** Patriotul (seria I-a); **Alex. Sahia. Gh. Doja:** Insula misterelor; **1 Mai, Miorița:** Marea aventură; **Rahova, Flacăra:** Rezistați împotriva agresiunii americane și ajutați Coreea: **N. Bălcescu:** Trenul merge spre Răsărit: **Donca Simo:** Răzbunarea rebutului. Bolnavul închipuit. Complexul sportiv G.M.A. Daruri smulse naturii: **Cultural:** Mizerabilii (seria II-a); **Vasile Roaită:** Ruptura; **7 Noembrie:** Actiunea B: **Arta, 8 Mai:** Fata cu părul cărunt; **Olga Bancic:** Pavlinca.

Ascuțirea contradicțiilor în economia Franței

Scrisoare din Franța

Analiza datelor privitoare la activitatea industriei din Franța arată că producția industrială, care crescuse spre sfârșitul anului 1946 datorită eforturilor clasei muncitoare și ale miniștrilor comuniști, acum nu numai că bate pasul pe loc, dar și scade într'o serie de ramuri.

In anul 1949 se putea încă observa o creștere a producției industriale, dar spre sfârșitul acestui an ea a încetat. In anul 1950 indexul mediu al producției a rămas același ca și în 1949, deși acesta din urmă a fost mai scăzut decât nivelul anului 1929. Au apărut simptomele crizei: o zi pe săptămână minerii rămâneau fără lucru deoarece se acumulaseră mari rezerve de cărbune. Astfel, producția industrială a Franței se dezvolta în mod analog cu producția industrială a Statelor Unite ale Americii, a căror economie, spre sfârșitul anului 1948 și în decursul anului 1949, se și apropia de criză. Faptul că fenomenele crizei din economia Franței s'au manifestat în 1949 și mai ales în prima jumătate a anului 1950 a fost în întregime o consecință a planului Marshall; folosindu-se de acest plan, americanii au inundat țara cu mărfuri, a căror cerere ar fi putut fi satisfăcută în întregime de propria industrie a Franței. Planul Marshall a avut drept urmare încetinirea dezvoltării economiei franceze în perioada 1947—1949 și apoi stagnarea ei în 1950.

Această stagnare în industria franceză a încetat în a doua jumătate a anului 1950 — în același timp cu încetarea unui fenomen similar în S.U.A. și din aceleași cauze; era începutul războiului din Coreea și al intensificării cursei înarmărilor în Europa occidentală.

Monopolurile franceze au folosit uriașa cerere de materii prime strategice, apărută în această perioadă în industria de armament americană, ca să vândă Statelor Unite ale Americii mari cantități din aceste materii prime. Aceasta a provocat o îmbunătățire de scurtă durată a bilanțul comerciale a Franței. Totuși nu putea fi vorba decât despre o înviorare de scurtă durată; în primul rând, cererea americană pentru multe produse era artificială și temporară; în al doilea rând, militarizarea economiei provocase o intensificare a pauperizării maselor de oameni ai muncii din Franța.

De aci reese că, deși „boom-ul postcoreean", cum e numită deobicei în presa burgheză înviorarea temporară a conjuncturii industriale și comerciale, a permis industriei franceze să depășească în ceeace privește volumul producției nivelul anului 1929, totuși și această creștere nu a fost generală, ci s'a limitat numai la ramurile industriale legate direct sau indirect de producția de război. Din cauza pauperizării populației, ramurile civile ale industriei primeau din ce în ce mai puține comenzi. In ciuda creșterii considerabile a indexului general al producției industriale, asemenea ramuri civile ale industriei ca textile, pielărie, producția de grăsimi continuă să bată pasul pe loc. Indexul producției industriale de pielărie s'a redus în 1952 la 64 puncte față de 67 puncte în 1949 (nivelul anului 1938 fiind luat drept 100), iar indexul producției industriale textile a continuat să rămână la nivelul anului 1949. Apoi a început să coboare și indexul întregii producții industriale: din Noembrie 1952 a început să scadă producția; în Decembrie 1952 indexul a coborît la nivelul lunii Decembrie 1951, iar în Ianuarie 1953 el a fost cu 5,3% mai scăzut decât în Ianuarie 1952. In același timp au apărut și alte simptome ale crizei.

Incepând din Martie 1952 ramurile civile ale industriei franceze au întâmpinat serioase greutăți în desfacerea produselor lor, ceeace a avut drept urmare faptul că ele au fost silite să reducă în mod considerabil producția de mărfuri. Astfel, conform datelor oficiale, în comparație cu anul 1951, în anul 1952 nivelul producției s'a redus la sticlă — cu 16%, mărfuri textile — cu 10%, grăsimi — cu 12%, piele — cu 12%, hârtie și carton — cu 20%.

Intrucât, datorită comenzilor militare, industria grea continua să-și mărească producția, indexul general al producției industriale a depășit totuși în anul 1952 cu 4% nivelul anului 1951. Cu toate acestea, în ultimele luni stagnarea a cuprins și industria grea. Revista „Agence économique et financière", relatează că în primul trimestru al anului 1953 producția industrială a Franței s'a redus cu 7% în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. S'a redus mai ales producția de mărfuri de larg consum, dar în ultimul timp de această reducere începe să fie afectată și industria grea, în special industria carboniferă, metalurgică și de construcții de mașini. Așa de pildă, stocurile de cărbuni au crescut dela 376.000 tone în Februarie 1952, la 2.200.000 tone în Februarie 1953. Săptămânalul „Perspective" arată că reducerea producției se observă mai ales în ramurile industriei de automobile, de construcții de mașini agricole, de utilaj feroviar și electrotehnic.

In legătură cu reducerea producției într'o serie de ramuri industriale în 1952, a crescut considerabil șomajul. Conform datelor statistice oficiale, numărul muncitorilor „neocupați" a crescut dela 99.000, în trimestrul al 2-lea al anului 1951, la 142.000, pe data de 1 Noembrie 1952, și apoi până la 216.710 la 1 Martie 1953. Or, aceste cifre nici pe departe nu arată adevăratele proporții ale șomajului. Numărul șomerilor totali a crescut în realitate, conform datelor sindicatelor, dela 360.000 până la 600.000 oameni.

Cât privește șomerii parțiali, numărul lor atinge în prezent cifra de 2.5 milioane de oameni. „Săptămâna de muncă de 32 de ore (!) are tendința să se extindă", — constată cu mâhnire presa oamenilor de afaceri.

In Februarie 1953, circulația mărfurilor s'a redus cu 13%, în comparație cu aceeaș perioadă a anului 1952.

Neființd în stare să nege înrăutățirea situației economice a țării, ziarele burgheze se străduesc să liniștească opinia publică cu vorbăria despre imaginara posibilitate a unui „avânt" al economiei prin intervenția statului.

„Este de dorit — a relevat în Ianuarie președintele Consiliului național al industriașilor francezi, J. Villé, — ca guvernul să ia grabnic o serie de măsuri cu scopul de a „da producției un stimulent necesar pentru a opri și a compensa fluctuațiile producției care s'au observat în ultimele luni ale anului".

Dar ce fel de stimulent poate să dea guvernul, în afară de mărirea comenzilor de război și de inflație? Un astfel de stimulent nu va putea în realitate decât să intensifice sărăcia și apropierea crizei!

★

Poate oare burghezia franceză să conteze pe o preîntâmpinare a crizei economice pe seama altor țări? Ingustarea comerțului internațional al tuturor țărilor capitaliste în anul 1952 arată că Franța nu poate să mai conteze pe mărirea exportului în alte țări capitaliste. Lupta pentru piețe de desfacere s'a ascuțit la maximum. In această luptă, care se intensifică din ce în ce mai mult, capitalismul francez se găsește, din punctul de vedere al concurenței, într'o situație deosebit de grea.

De pe urma comenzilor de război au tras foloase industria carboniferă, metalurgică și petroliferă. Ele au putut să-și modernizeze și chiar să-și mărească capacitatea de producție. Chestiunea se pune altfel în industria prelucrătoare. Cheltuielile de producție sunt mai mari în Franța decât în alte țări capitaliste — concurente ale ei.

In aceste condiții burghezia franceză se străduește să îngrădească propria sa piață împotriva concurenței străine și adoptă un șir de măsuri care au drept scop reducerea prețului de cost al mărfurilor sale destinate exportului.

In legătură cu înrăutățirea acută a poziției Franței în Uniunea europeană de plăți, guvernul francez, în hotărîrile adoptate în 4 și 19 Februarie 1952, a fost nevoit să anuleze în întregime așanumita „liberalizare" a comerțului exterior al Franței cu țările care fac parte din Organizația colaborării economice europene. Pe toate mărfurile care în decursul unui șir de ani s'au importat liber în Franța din alte țări marshallizate, a fost din nou aplicat sistemul prohibiționist al licențelor.

Măsurile adoptate de guvernul francez în privința limitării importului au avut drept urmare o gravă ascuțire a contradicțiilor comerciale dintre Franța și celelalte țări capitaliste. Au urmat proteste din partea Angliei, Italiei, Elveției, Norvegiei, Germaniei occidentale. Un șir de țări au luat contramăsuri. Astfel Elveția a refuzat să dea licențe pentru importul mărfurilor franceze a căror contingentare a fost deacum stabilită. Organele elvețiene care reglementează comerțul exterior au refuzat să elibereze importatorilor elvețieni licențe de import pentru un șir de mărfuri franceze, printre care automobile, țesături, etc. Germania occidentală a interzis importul mărfurilor textile din Franța.

In scopul intensificării exportului mărfurilor sale, guvernul francez a adoptat o serie de măsuri, în special degrevări fiscale pentru exportatori.

Totuși toate aceste măsuri nu au dat rezultatele dorite. Exportul Franței s'a micșorat în 1952 cu 12.5%, în comparație cu anul 1951, iar importul s'a redus în același timp cu numai 3%. Astfel, deficitul balanței comerciale a crescut și mai mult.

Ținând seama de toate acestea, burghezia franceză se străduește în prezent să forțeze exportul său în colonii. Din această cauză coloniile au căpătat pentru burghezia franceză o importanță și mai mare decât înainte; în timp ce în anul 1952 exportul total de mărfuri franceze s'a redus, exportul în colonii s'a mărit; partea Franței în importul coloniilor sale a crescut dela 41.6%, cât a fost în 1946, la 70.1% în 1951.

Mărirea exportului francez în colonii nu compensează însă reducerea exportului în general. Afară de aceasta, exportul în colonii n'a putut aduce Franței valuta străină de care ea are nevoie pentru cumpărările de materii prime care nu există în zona unde mărfurile se vând și se cumpără pe franci.

Neființd în stare să-și procure dolari, Franța a fost nevoită să-și reducă importul de materii prime din Statele Unite ale Americii. Ea a sperat să găsească o ieșire din această situație apelând la materii prime în zona lirei sterline. Dar pentru aceasta trebuia ca Marea Britanie să sporească achizițiile de produse franceze. Aceasta ar fi dat posibilitatea echilibrării achizițiilor Franței în țările Commonwealth-ului britanic. Marea Britanie însă a preferat... să reducă importul din Franța tocmai în momentul când Franța și-a mărit achizițiile în zona lirei sterline.

O urmare a acestui fapt a fost creșterea deficitului Franței în comerțul ei cu țările zonei lirei sterline. Acest deficit a crescut dela 106 miliarde franci în anul 1950 până la 281 miliarde franci în anul 1952, depășind de două ori deficitul Franței în zona dolarului.

Deficitul general al Franței în comerțul exterior a crescut dela 102 miliarde franci în anul 1950 până la 342 miliarde în anul 1951 și până la 413 miliarde franci în anul 1952. Printre altele fie spus, autorii planului Marshall au promis Franței să asigure în anul 1952 echilibrul complect al comerțului ei extern. Realitatea a desmințit aceste iluzii. După relatările presei, deficitul comerțului exterior al Franței constituia în Februarie anul curent suma de 23.364 milioane de franci.

Astfel, încercând să găsească o ieșire din greutăți, cercurile guvernante franceze, rămânând în cadrul politicii „Atlanticului", nu numai că nu au putut să lichideze „foamea de dolari", ci au stârnit în plus „foamea de lire sterline".

Ce să facă acum?

Să reducă importul de materii prime din zona lirei sterline, după ce au și redus achizițiile din zona dolarului? Dar aceasta ar însemna să reducă gradul de aprovizionare al industriei într'atât încât aceasta va fi paralizată, iar fenomenele de criză se vor intensifica și mai mult.

Să devalorizeze francul?

Aceasta ar crea pentru un scurt timp condiții favorabile pentru exportul mărfurilor industriale, dar ar urca în același timp prețurile materiilor prime importate. In felul acesta deficitul nu se va micșora. Rămâne... doar să se căiuiească.

D-l Mayer a plecat la Londra să cerșească lire sterline. Nu le-a obținut. A plecat apoi în S.U.A. să cerșească dolari.

Călătoria la Washington, ca și cea dela Londra, s'a încheiat cu un eșec. Același lucru se va întâmpla și cu toate conferințele economice proiectate în planul politicii „Atlanticului", pentrucă fiecare țară capitalistă roagă pe celelalte să-i deschidă piețele pentru desfacerea produselor ei, refuzând în același timp să deschidă propria sa piață pentru produsele altor țări. Intrucât nu se poate ajunge la un acord pe o astfel de bază, fiecare încearcă în mod efectiv să arunce toate greutățile pe vecinul său.

Dar toate acestea pot avea drept urmare numai continua intensificare a haosului economic. Deci, de pildă, Anglia și-a redus achizițiile în zona francului în timp ce Franța și-a sporit achizițiile în zona lirei sterline? Din punct de vedere strict comercial această măsură era absurdă. Dar Anglia a tras din aceasta un profit financiar temporar: este vorba de faptul că Anglia și Franța fac parte din așanumita Uniune europeană de plăți, care servește pentru decontarea pe bază de clearing între țările marshallizate. Când deficitul unuia sau altuia din membrii acestei uniuni depășește un anumit nivel, acesta este nevoit să plătească diferența în aur sau dolari. Așa s'a și întâmplat cu Franța, care a fost nevoită să depună în fiecare lună aur la Uniunea europeană de plăți, pentrucă deficitul ei din zona lirei sterline depășea nivelul permis.

Pe baza acestui fapt Anglia a reușit să primească din casa acestei uniuni 271 milioane dolari în intervalul Octombrie 1952 — Ianuarie 1953. Astfel ea și-a întărit valuta pe seama francului și a aruncat o parte din datoria sa în spinarea Franței. Dar un asemenea avantaj temporar a fost obținut în detrimentul comerțului pe care Anglia îl va face în viitor, deoarece această politică care constă în a vinde fără a achiziționa duce inevitabil la stingerea treptată a comerțului internațional.

★

Așadar, burghezia franceză nu poate conta pe un „avânt" al economiei prin sporirea exportului, așa cum nu poate conta nici pe lărgirea pieței interne, deoarece cursa înarmărilor duce la pauperizarea crescândă a oamenilor muncii, la reducerea puterii lor de cumpărare și prin urmare la îngustarea pieței interne.

Franța se găsește în pragul unei crize serioase. Pentru a liniști opinia publică ministrul comerțului poate, desigur, să declare că „încetinirea activității comerciale este un fenomen firesc atunci când totul se pune în ordine". Adevărul constă însă în aceea că se apropie o criză fără precedent în istoria capitalismului francez. In comparație cu crizele precedente gravitatea și caracterul neobișnuit al acestei crize iminente constau în faptul că:

1. criza se va desfășura pe o piață restrânsă, îngustată în urma destrămării fostei piețe mondiale unice în două piețe paralele, — destrămare care agravează problema desfacerii pentru toate piețele capitaliste;

2. această criză se coace într'o țară ale cărei cercuri guvernante subordonează politica lor externă și internă intereselor grupurilor agresive, care încearcă să rezolve propriile lor dificultăți pe spinarea altor țări și le interzice să facă comerț cu țările lagărului socialist;

3. criza se pregătește în condițiile militarizării industriei, care permite monopolurilor să obțină profituri maximale dar duce la pauperizarea celor mai largi pături ale populației.

Acestea sunt contradicțiile profunde pe care le încearcă în prezent economia Franței.

HENRY CLAUDE

Paris

(Din ziarul „PRAVDA" nr. 105 (12673)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scânteii". Tel. 7.60.10 și 7.60.40

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. STALIN".